

Krumvířský zpravodaj

2/2011

v tomto čísle:

- Z obecního úřadu
- Revize komína
- Škola a školka před prázdninami
- Kraj beze stínu 2011
- Second – Hand HusBand v Krumvíři
- Z činnosti spolků

- Milan Heča v dresu české reprezentace
- Na cestách Kanada, Vancouver
- Z historie: Divice
- Víte, že...
- Plán společenských a kulturních akcí
- Společenská kronika

Z OBECNÍHO ÚŘADU

Z jednání OZ Krumvíř

10.3.2011

Zapisovatel: Lucie Šoršová

Ověřovatelé: Petr Zvonič, Miroslav Ledahudec

Přítomni: dle prezenční listiny – 13 přítomných

Projednáno:

- I) Určení zapisovatele a ověřovatelů zápisu.
- II) Schválení programu jednání Z.O.

Program jednání :

- 1) Rozpočet obce Krumvíř na rok 2011
- 2) Výsledky inventur majetku obce za rok 2010
- 3) Kupní smlouva s manželi Bukšovými na pozemek p.č. 1410/88 (93 m²)
- 4) Prodej pozemku za účelem výstavby RD manželům Marcela a Antonínu Konečným (pozemek p.č. 1930/40 dle geometrického plánu č. 593 – 159/2010)
- 5) Žádost o změnu územního plánu manželů Jitky a Dušana Chovance (pozemky p.č. KN 449/1, st449/2, 1583/1 a 1583/2 v k.ú. Krumvíř)
- 6) Žádost pana Josefa Valihrycha o odkoupení části pozemku parc.č. 108, LV č. 10001 v k.ú. Krumvíř
- 7) Různé
- 8) Závěr

Ad I.) Pan starosta přivítal všechny přítomné a určil zapisovatelku a ověřovatele zápisu.

Ad II.) Schválení programu jednání zastupitelstva obce

Schváleno: Pro 13 hlasů. Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlasů.

Ad 1) Rozpočet obce Krumvíř na rok 2011

- viz. příloha zápisu
- Návrh rozpočtu byl zveřejněn na úřední desce a elektronické úřední desce dne 18.2.2011.

Změny v návrhu rozpočtu obce Krumvíř na rok 2011

- příjmy se navyšují : pol 1122 o 367.800,- z 145.000,- na 512.800,- pol 4116 o 287.500,- z 0,- na 287.500,-
- výdaje se navyšují : par 3119 o 293.500,- z 850.000,- na 1 143.500,- par 6399 o 372.800,- z 140.000,- na 512.800,- par 6402 o 5.100,- z 0,- na 5.100,-
- financování : pol 8115 změna 8.740 700,- na 8.756 800,-

Příspěvky pro místní organizace:

- Základní umělecká škola Klobouky u Brna – 10.000,-
- Spolek PRO MUZEUM - 25.000,- (z toho 7.800,- na Moravský ples v Praze)
- Svaz tělesně postižených - 3.200,-
- TJ Sokol Krumvíř - 190.000,-
- Římskokatolická farnost - 100.000,-
- ČZS Krumvíř – sdružení vinařů Krumvíř žádá o přesun finančního příspěvku přiděleného na činnost v roce 2010 ve výši 60.000,- na rok 2011

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlas

Ad 2) Výsledek inventur majetku obce za rok 2010

- Byly předloženy zápisy o inventarizaci, seznam pohledávek, atd.
- Výsledky inventur 2010 jsou schváleny bez výhrad.

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlasů

Ad 3) Kupní smlouva s manželi Buksovými na pozemek p.č. 1410/88 (93 m2)

- Schválení kupní smlouvy s manželi Buksovými na pozemek p.č. 1410/88 – předzahradka (93m2)
- Cena byla zaplacená na základě kupní smlouvy ze září 2010

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlasů.

Ad 4) Prodej pozemku za účelem výstavby RD manželům Marcelé a Antonínovi Konečným (pozemek p.č. 1930/40 dle geometrického plánu č. 593 – 159/2010)

- Prodej pozemku manželům Marcelé a Antonínu Konečným , p.č. 1930/40 dle geometrického plánu č. 593-159/2010 v k.ú. Krumvíř, který je určen územním plánem Obce Krumvíř k zástavbě rodinnými domy. Cena za 1 m2 je stanovena na 350,-Kč, celková cena je 283.850,-Kč.

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlasů.

Ad 5) Žádost o změnu územního plánu manželů Jitky a Dušana Chovance (pozemky p.č. KN 449/1, st449/2, 1583/1 a 1583/2 v k.ú. Krumvíř)

- Žádost manželů Jitky a Dušana Chovance o změnu územního plánu, kteří jsou majitelé pozemků p.č. KN 449/1, st449/2, 1583/1 a 1583/2 v k.ú. Krumvíř, aby mohly být výše uvedené pozemky využity k výstavbě.
- Zastupitelé obce požadují, aby se na příští zasedání ZO dostavili manželé Chovancovi a návrh jim přednesli a přiblížili osobně.

Schváleno: Pro 0 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlasů.

Ad 6) Žádost pana Josefa Valihracha o odkoupení části pozemku parc.č. 108, LV č. 10001 v k.ú. Krumvíř

- Pan Josef Valihrach žádá obec o odkoupení pozemku par.č. 108, který sousedí s rodinným domem č.p. 56 jehož je vlastníkem. Pod pozemkem prochází napojení na kanalizaci, ke které chce mít odkoupením pozemku přístup.

Schváleno: Pro 12 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 1 hlas.

Ad 7) Různé

- pan starosta informoval o trestné činnosti v naší obci.

2.6.2011

Zapisovatel: Lucie Šoršová

Ověřovatelé: Pavel Putna, František Foretník

Přítomni: dle prezenční listiny – 13 přítomných

Projednáno:

- I) Určení zapisovatele a ověřovatelů zápisu.
- II) Schválení programu jednání Z.O.

Program jednání :

- 1) Rozpočtová změna č.1
- 2) Závěrečný účet obce za rok 2010
- 3) Smlouva o budoucí smlouvě o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu s E.ON Distribuce a.s. pro stavbu „Krumvíř, Pod Kunštátem, k.VN, TS, k.NN“
- 4) Smlouva o zřízení věcného břemene s INVEST SOLAR s.r.o. na pozemek p.č. 1302/8 (podzemní uložení kabelu VN 22 kV)
- 5) Smlouva o zřízení věcného břemene s INVEST SOLAR s.r.o. na pozemek p.č. 2825 (vstup do areálu od hlavní silnice)
- 6) Prodej pozemku za účelem výstavby RD panu Pavlovi Kulíškovi, Krumvíř č.p. 42 (pozemek č. 1930/32 dle geometr. Plánu č. 593-159/2010)
- 7) Žádost o změnu územního plánu manželů Jitky a Dušana Chovance (pozemky p.č. KN 449/1, st. 449/2, 1583/1 1583/2 v k.ú. Krumvíř)
- 8) Vyhláška o místních poplatcích
- 9) Dohoda s Městem Klobouky u Brna o úhradě neinvestičních nákladů na žáka a náklady za vedení přestupkové agendy.
- 10) Smlouvy o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu s E.ON Distribuce a.s. č.4207-286/001/09 (přípojka NN – pan Robert Válka), č. 428-204/001/09 (přípojka NN – pan Popelka) a č. 2206-008/001/09 (přípojka NN Krumvíř Statek)
- 11) Schválení dodavatelské firmy na výstavbu veřejného dětského hřiště
- 12) Různé
- 13) Závěr

Ad I.) Pan starosta přivítal všechny přítomné a určil zapisovatelku a ověřovatele zápisu.

Ad II.) Schválení programu jednání zastupitelstva obce

Schváleno: Pro 13 hlasů. Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlasů

Ad 1) Rozpočtová změna č.1

- Rozpočtové příjmy se zvyšují z 13 850 800,-Kč na 13 935 200,-Kč
- Rozpočtové výdaje se zvyšují z 22 607 600,-Kč na 22 782 500,-Kč
- viz. příloha rozpis jednotlivých příjmů a výdajů

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlas

Ad 2) Závěrečný účet obce za rok 2010

- Návrh na schválení závěrečného účtu obce za rok 2010 byl schválen bez výhrad.

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlasů

Ad 3) Smlouva č.4210157/11 o budoucí smlouvě o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu s E.ON Distribuce a.s. pro stavbu „Krumvíř, Pod Kunštátem, k.VN, TS, k.NN“

- Obec Krumvíř prohlašuje, že je vlastníkem nemovitostí – pozemek parc.č. 494/25, 498/25, 1453/1, ZE 512/1 a ZE1454/1 zapsané na LV č. 10001v k.ú. Krumvíř
- Předmětem této smlouvy je sjednání závazku obou smluvních stran nejpozději do 12 měsíců od dokončení – resp. převzetí dokončené stavby
- Věcné břemeno se zřizuje úplatně a to za jednoráz. úplatu v celkové výši 21.000,-Kč

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlasů.

Ad 4) Smlouva o zřízení věcného břemene s INVEST SOLAR s.r.o. na pozemek p.č. 1302/8 (podzemní uložení kabelu VN 22 kV)

- Obec Krumvíř prohlašuje a výpisem z katastru nemovitostí LV č. 10001 dokládá, že je výlučným vlastníkem pozemku parc. č. 1302/8 o výměře 404 m2
- Invest Solar prohlašuje, že je stavebníkem stavby „Fotovoltaická elektrárna Krumvíř“
- Obec Krumvíř zřizuje k zatíženému pozemku parc. č. 1302/8 ve prospěch Invest Solar věcné břemeno spočívající v právu umístění, zřízení, provozování, údržby a oprav kabelového vedení vysokého napětí k VN 22kV a právo chůze a jízdy oprávněného a jím pověřených osob k provozování pozemního kabelového vedení a jejich součástí a příslušenství
- Věcné břemeno se zřizuje úplatně a to za jednorázovou úplatu v celkové výši 500,-Kč

Schváleno: Pro 11 hlasů Proti 1 hlasů Zdrželi se 1 hlasů.

Ad 5) Smlouva o zřízení věcného břemene s INVEST SOLAR s.r.o. na pozemek p.č. 2825 (vstup do areálu od hlavní silnice)

- Obec Krumvíř prohlašuje a výpisem z katastru nemovitostí LV č. 10001 dokládá, že je výlučným vlastníkem pozemku parc.č. 2825 o výměře 476 m2
- Invest Solar prohlašuje, že je vlastníkem stavby „Fotovoltaická elektrárna Krumvíř umístěné mimo jiné i na pozemku parc.č. 2826, k.ú. Krumvíř

- Obec Krumvíř touto smlouvou zřizuje k zatíženému pozemku parc.č. 2825 ve prospěch oprávněného právo průchodu a průjezdu přes celý pozemek par.č. 2825 na pozemek parc.č. 2826, k.ú. Krumvíř
- Věcné břemeno se zřizuje úplatně a to za jednoráz. úplatu v celkové výši 1.000,-Kč
- Zastupitelé navrhli vymežit geometrickým plánem parcelu jen pro vjezd do areálu

Schváleno: Pro 0 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlasů.

Ad 6) Prodej pozemku za účelem výstavby RD panu Pavlovi Kulíškovi, Krumvíř č.42 (pozemek č. 1930/32 dle geometr. plánu č. 593-159/2010)

- Prodej pozemku panu Pavlovi Kulíškovi, p.č. 1930/32 dle geometrického plánu č. 593-159/2010 v k.ú. Krumvíř, který je určen územním plánem Obce Krumvíř k zástavbě rodinnými domy
- Cena za 1 m2 je stanovena na 350,-Kč

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlas.

Ad 7) Žádost o změnu územního plánu manželů Jitky a Dušana Chovance (pozemky p.č. KN 449/1, st449/2, 1583/1 a 1583/2 v k.ú. Krumvíř)

- Pan Chovanec se zúčastnil jednání zastupitelstva obce a přednesl zastupitelům své záměry s výstavbou na pozemcích, jejichž je majitelem
- Momentálně probíhá na těchto pozemcích navážení stavebního materiálu
- Náklady ponese žadatel

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlas.

Ad 8) Vyhláška o místních poplatcích

- Na základě poskytnutí metodické pomoci ministerstva vnitra byla vydána nová obecně závazná vyhláška č.1/2011, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 1/2010, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
- Tato obecně závazná vyhláška nabývá z důvodu naléhavého obecního zájmu účinnosti dnem vyhlášení

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlas.

Ad 9) Dohoda s městem Klobouky u Brna o úhradě neinvestičních nákladů na žáka a náklady za vedení přestupkové agendy

- Město Klobouky u Brna a Obec Krumvíř uzavírají dohodu o úhradě neinvest. výdajů ZŠ a MěVG do skončení povinné školní docházky v Kloboukách u Brna, které navštěvují žáci Obce Krumvíř a jejichž zřizovatelem je Město Klobouky u Brna
- Obec Krumvíř uhradí Městu Klobouky u Brna finanční částku ve výši 5.500,-Kč na jednoho žáka, částka je účtována za školní rok 2010/2011
- Počet žáků je 30, celková částka je 165.000,-Kč
- Částku 10.000,-Kč za projednávání přestupků v KPPP v Kloboukách u Brna na rok 2011

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlas.

Ad 10) Smlouvy o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu s E.ON Distribuce a.s. č. 4207-286/001/09 (přípojka NN – pan R. Válka), č. 428-204/001/09 (přípojka NN – pan Popelka) a č.2206-008/001/09 (přípojka NN Krumvíř Statek)

- Smlouva č. 4207-286/001/09 o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu. Obec Krumvíř prohlašuje, že je jediným a výlučným vlastníkem nemovitosti – pozemků parc.č. 914/1, 914/2 v k.ú. Krumvíř, LV č. 10001. E.ON ČR, s.r.o. je vlastníkem a provozovatelem zařízení distribuční soustavy – stavby realizované pod názvem: „Krumvíř, Pod Humny, přípojka NN, Válka“. Věcné břemeno se zřizuje úplatně a to za jednorázovou úplatu v celkové výši 4.000,-Kč bez DPH
- Smlouva č. 4208-204/001/09 o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu. Obec Krumvíř prohlašuje, že je jediným a výlučným vlastníkem nemovitosti – pozemků parc.č. 1448/1 v k.ú. Krumvíř, LV č. 10001 E.ON ČR, s.r.o. je vlastníkem a provozovatelem zařízení distribuční soustavy – stavby realizované pod názvem: „Krumvíř, Chaloupky, přípojka NN, Popelka“. Věcné břemeno se zřizuje úplatně a to za jednorázovou úplatu v celkové výši 3.000,-Kč bez DPH
- Smlouva č. 2206-008/001/09 o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu. Obec Krumvíř prohlašuje, že je jediným a výlučným vlastníkem nemovitosti – pozemku parc.č. 1460/2 a pozemku ve zjednodušené evidenci – parcela původ Pozemkový katastr č. PK918/1 v k.ú. Krumvíř, LV č. 10001 E.ON ČR, s.r.o. je vlastníkem a provozovatelem zařízení distribuční soustavy – stavby realizované pod názvem: „Krumvíř, obnova venkovního vedení NN – Krumvíř, statek. Věcné břemeno se zřizuje úplatně a to za jednorázovou úplatu v celkové výši 4.000,-Kč bez DPH

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlas.

Ad 11) Schválení dodavatelské firmy na výstavbu veřejného dětského hřiště na Národopisném stadionu Krumvíř. Jako dodavatelská firma je navržena firma ALESTRA, Tišnovská 305, (areál st.statku) 664 34 Kuřim

Schváleno: Pro 13 hlasů Proti 0 hlasů Zdrželi se 0 hlas.

Revize komína

Od 1. ledna 2011 platí nová vyhláška, na základě které je povinná minimálně jedna technická kontrola komína ročně.

Nové nařízení platí pro domácnosti v rodinných a bytových domech i pro chatové objekty a chalupy. Kontrole se nevyhnou komíny od kotlů a karem na plyn. Výjimku tvoří vafky odvětrávané fasádou a nepoužívané komíny. Musí však být chráněné proti dešti a označené tak, aby bylo jasné, že nejsou v provozu.

Nejvhodnější doba pro kontrolu nebo čištění komína

je po topné sezóně, tedy na jaře. Na podzim totiž mnoho lidí při prvním zatopení zjistí, že komín zlobí, a přemíra klientů pak prodlužuje objednáci dobu. Jestliže necháme provést kontrolu během topné sezóny, musíme před čištěním přestat topit, aby spalinové cesty vychladly.

Lidé, kteří k topení využívají pevná paliva, si mohou komín vyčistit sami, musí tak učinit třikrát ročně. Ovšem i tak potřebují předpisovou zprávu o kontrole. Komíny u topení na plynná paliva může čistit pouze kominík, a to jednou do roka.

Zatímco ještě vloni stačilo, aby kominík po čištění komína vydal stvrzenku, nyní musí vyplnit zprávu o kontrole. Revizní zpráva obsahuje mj. jméno a příjmení kominíka i majitele objektu, dále popsané nedostatky zjištěné a odstraněné na místě, i nedostatky, jejichž odstranění bylo dočasně odloženo. Nesmí chybět ani popis specifik čištěné spalinové cesty.

Obsah zprávy o kontrole je podrobný proto, že dříve si lidé často nechali vypsát stvrzenku, aniž k nějaké kontrole došlo. Pokud doklad o kontrole ztratíme, nebo při požáru shoří, bude možné jej dohledat u kominíka, který by si měl archivovat kopii. Zjistí-li hasiči po požáru, že kominík přehlédl nějakou závadu, ponese za škody odpovědnost on. Zpráva o revizi platí jeden rok ode dne, kdy kontrola proběhla.

Pokud kvůli nevyčištěnému nebo zanedbanému komínu vznikne v budově požár a hasiči na tuto skutečnost přijdou, vystavujeme se pokutě až 25 000 Kč. To platí i pro případ, že potvrzení o kontrole je prošlé (k revizi komína nedošlo do 12 měsíců od kontroly předešlé). Při užívání zanedbaného komína hrozí nebezpečí otravy oxidem uhelnatým, který se spolu se spaliny nedostane přes zanesený komín a vrací se zpět do prostoru. Při vyšetřování požáru pojišťovna vychází ze zprávy, kterou vypracovali hasiči. Pokud požár vznikl kvůli zanedbání péče o komín, může pojišťovna vyplatit méně, než bude vyčíslená škoda, nebo také vůbec nic.

Zdroj: www.novinky.cz

(red)

Informace České pošty Krumvír

Úřední hodiny:

Pondělí	8:00 - 10:00	13:00 - 16:00
Úterý	8:00 - 10:00	13:00 - 15:00
Středa	8:00 - 10:00	13:00 - 17:00
Čtvrtek	8:00 - 10:00	13:00 - 15:00
Pátek	8:00 - 10:00	13:00 - 15:00

Nabídka služeb:

- ▶ klasické poštovní služby
- ▶ ERA produkty Poštovní spořitelny
 - První konto
 - Osobní účet
 - Červené konto
 - Termínovaný vklad
- ▶ Česká pojišťovna (životní, úrazové, cestovní pojištění)
- ▶ Penzijní fond
- ▶ Českomoravská stavební spořitelna
- ▶ Raiffeisen stavební spořitelna

Využívejte poštovních služeb na své pobočce v obci.

Marcela Adámková
vedoucí pošty

ŠKOLKA A ŠKOLA PŘED PRÁZDNINAMI

Mateřská škola

Tak jako loni, i letos, se naše mateřská škola zúčastnila IX. ročníku výtvarné přehlídky a soutěže pro předškolní děti na téma „Školka plná dětí“

Mezi více než třemi tisíci jiných výtvarných prací se na 3. místě umístila ZUZANKA PETLÁKOVÁ se svým obrázkem „Veverka Zrzečka ubránila své malé děti.“

Centrum volného času Hustopeče – Kulturní středisko vyhlásilo dětskou výtvarnou soutěž „Namaluj pohádku“, která se konala v rámci XIX. ročníku Týdne divadel pro děti v Hustopečích. Do soutěže malovaly děti svou oblíbenou pohádku nebo pohádkovou postavičku. I této výtvarné soutěže jsme se zúčastnili. V kategorii děti do 6. let získala 1. místo KAROLÍNKÁ

MACHÁČKOVÁ se svým obrázkem „Princezna se zlatou hvězdou na čele.“

LUCINKA LEDAHUDCOVÁ, ELIŠKA PILÁŘOVÁ, ZUZANKA PETLÁKOVÁ, ZDENIČKA BLAHOVÁ a ADÁMEK HÚŠEK získali „Čestné uznání“.

Ceny nám byly předány v pátek 17. června v M-klubu v Hustopečích. Všem srdečně blahopřejeme.

Výlet na zámek do Milotic a ZOO v Hodoníně

Naše mateřská škola se letos na výlet vypravila v pátek 13. května na zámek do Milotic a do hodonínské ZOO. Na zámku se děti převlékly do dobových kostýmů, zahrály si na rytíře a princezny. Zámecká baronka je nakonec provedla svými komnatami. Pak jsme odjeli do hodonínské ZOO, kde paní učitelky zakoupily krmení pro zvířátka a děti měly možnost zvířátka nakrmit sami. Také poznaly poníka, kterého naše mateřská škola adoptovala. I když byl pátek třináctého, počasí nám přálo, výlet se dětem líbil a domů jsme se vrátili všichni spokojeni.

PODĚKOVÁNÍ

Před 34 lety nastoupila do místní mateřské školy paní učitelka Ludmila Foretníková.

Celý svůj život se s láskou a péčí věnovala nejenom svým třem dětem, které vychovala, ale také dětem všem, které mateřskou školou v Krumvíři za těch dlouhých 34 let prošly.

S dětmi velmi ráda malovala – spousta dětí obdržela pod jejím vedením různá výtvarná ocenění, ale také zpívala a tančila, chodila do přírody, vystupovala na veřejnosti...

Od roku 1977 pracovala v MŠ pod vedením paní ředitelky Ludmily Požárové jako učitelka

a od roku 2002, kdy se mateřská škola spojila se základní školou do jednoho právního subjektu pracovala jako vedoucí učitelka.

Za její svědomitou a zodpovědnou práci, která školním rokem 2010 – 2011 v mateřské škole v Krumvíři odchodem do důchodu končí, jí patří zasloužené poděkování nejenom vedení školy a celého kolektivu zaměstnanců, ale také obecního úřadu a určitě i rodičů.

Přejeme jí pevné zdraví, mnoho sil a šťastných dnů.

Základní škola NAŠE AKTIVITY

- výtvarná soutěž:

- „**Namaluj pohádku**“ - soutěž vyhlásilo Centrum volného času Hustopeče. Byly zaslány práce Natálie Colledani, Tomáše Němečka, Víta Vašulky, Sabiny Líznarové, Davida Hrnčíře, Miluše Slavíkové, Richarda Konečného a Dominika Dostála.

Práce, za kterou získala Natálie Colledani 3. místo v soutěži na téma „Dva světy - Svět nad zemí, svět pod zemí“.

- pěvecké soutěže:

- „**O malovanú pantličku Augusty Šebestové**“ v Kobylí (27. 3. 2011). Zúčastnily se Kamila Jakubčíková, Natálie Colledani a Eliška Šebestová.
- „**Vyletěla holubička**“ v Kyjově (10. 4. 2011). Zúčastnily se Sabina Líznarová, Veronika Ledahudcová, Natálie Colledani a Eliška Šebestová.
- „**O věneček z rozmarýnu Fanoša Mikuleckého**“ v Hodoníně (8. 5. 2011). Třetí místo získala žákyně 3. ročníku Veronika Ledahudcová. Blahopřejeme!

- sportovní soutěže:

- **Sportovní olympiáda pro žáky 1. stupně ZŠ v Nikolčicích** (17. 6. 2011). Naši školu reprezentovali: Matyáš Konečný, Dominik Dostál, Ludmila Štejdířová, David Komosný, Tomáš Němeček, Karolína Luskačová, Natálie Colledani.

- dopravní soutěže:

- **Okrskové kolo dopravní soutěže** ve Velkých Pavlovicích (29.4.2011). Za naši školu soutěžili: David Komosný, Julie Lexová, Karolína Luskačová, Martin Mondek.

- sběry:

- **tříděný papír a karton** - nasbírali jsme 5850 kg a získali jsme pro školu 13 170 Kč; nejlepšími sběrači byli Julie Mondeková (885 kg), Tomáš Němeček (475 kg), Tomáš Bravenec (410 kg)
- **uzávěry od PET lahví - ZŠ** - 133 kg (266 Kč), MŠ - 67 kg (134 Kč)
nejlepšími sběrači byli Radek Knápek (20, 4 kg), Tomáš Bravenec (12,1 kg) a Veronika Ledahudcová (11,5 kg)
- **pomerančová kůra** - ZŠ - 80 kg (1 440 Kč), MŠ - 29 kg (522 Kč)
nejlepšími sběrači byli Karolína Luskačová (16 kg), Daniela Šurýnová (11 kg), Adriana Trutmanová (7 kg)
- **citrónová kůra** - ZŠ - 3,1 kg (170 Kč), MŠ - 1,2 kg (66 Kč)
nejlepšími sběrači byli Veronica Garufi (1420 g), Aneta Kopecká (1030 g), Sabina Líznarová (850 g)
- **kopřiva dvoudomá** - ZŠ - 24, 2kg; nejlepšími sběrači byli Martin Mondek (6 kg), Karolína Luskačová (4 kg), Veronika Ledahudcová (3,5 kg)

Z dopravní soutěže ZŠ:

Soutěž proběhla 26. května 2011.

Vítězem v mladší kategorii byl Matyáš Konečný z 1. ročníku a ve starší kategorii Jan Kratochvíl z 5. ročníku.

Z povinné výuky plavání
1. a 2. ročníku v bazénu
v Hustopečích.

Tradiční „Pálení čarodějnic“. Proběhlo netradičně již 29. dubna a již tradičně po dešti

1. června jsme si všichni zasportovali na celoškolské olympiádě.

1. místo Veronika Ledahudcová
2. místo Natálie Colledani
3. místo Ludmila Štejdířová

.....a 15. června jsme vyrazili na výlet do Mikulova. Nechali jsme se vysadit v Klentnici, do Mikulova jsme došli přes Pálavu pěšky, prohlédli jsme si Jeskyni na Turoldu, vyšplhali jsme na Kozí hrádek, zhlédli jsme výstavu vládků a navštívili jsme vinařskou expozici v zámku s obřím sudem.

3. června jsme soutěžili v poznávání bylinek našeho regionu. Nejlepšími znalčkyněmi bylinek se staly Karolína Luskačová, která poznala 48 ze 49 vystavených bylin, Julie Lexová (43 ze 49 vystavených bylin) a Veronika Ledahudcová (41 ze 49 bylin).

Dvacátý sedmý ročník Kraje beze stínu, nejstaršího folklorního festivalu Hanáckého Slovácka, začal v pátek večer pásmem nazvaným Už mně koně vyvádějí... Jeho hlavním lákadlem byl Jožka Šmukař se svojí cimbálovou muzikou a hosty. Po skončení hlavního programu se rozproudila beseda u cimbálu s CM Primáš a někteří návštěvníci se bavili až do brzkých ranních hodin.

To jim ale nedávalo dostatek času pro znovuna-brání sil, protože sobotní program začínal již v půl jedenácté dopoledne a byl věnován dětským folklorním souborům našeho regionu. Představili se v něm Potůček z Hovorán, Fěrtůšek z Klobouk, Polehrádek z Boleradic, Dubinka z Rohatce, zpěváčci ZŠ Krumvíř, Hanýsek ze Šakvic a Salajenka z Dambořic.

Po skončení dětského programu následovala ukázka výcviku legrůtů, kterého se ujalo C&K četnictvo a prohlídka pravého vojenského ležení z dob první světové války. To bylo spolu s kvalifikovaným výkladem jak četníků, tak i ruských vojáků lákadlem po celou dobu festivalu – zejména pro děti.

V jednu hodinu po poledni se začal u kulturního domu seřazovat průvod s velmi vzácnými hosty. Náš festival totiž navštívil František Ferdinand d'Este s chotí. Oba nastoupili do kočáru a následování ostatními účastníky se vydali na průvod obcí, který byl ukon-

čen na národopisném stadionu výstřely z pušek.

Diváci si také mohli na doprovodném jarmarku zakoupit výrobky ze šustí, řezbářské výrobky, prouštěné zboží, perníky nebo keramiku. Součástí festivalu byla také mini výstava rekonstruovaných krojů Hanáckého Slovácka.

SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍHO TANEČNÍKA SLOVÁCKÉHO VERBUŇKU NA HANÁCKÉM SLOVÁCKU

Po slavnostním průvodu začal hlavní program Kraje beze stínu a spolu s ním i regionální kolo soutěže o nejlepšího verbíře Hanáckého Slovácka. Letos se o tento titul ucházel rekordní počet sedmnácti tanečníků, které doprovodila cimbálová muzika Šmytec z Brna. Verbíři byli rozděleni do tří soutěžních bloků a jednotlivé předěly mezi nimi vyplnili svým vystoupením folklorní soubory Dúbrava z Dubňan, Hrozen z Velkých Bílovic a Salajka z Dambořic.

Čas mezi posledním verbířem a vyhlášením výsledků patřil „domácí“ cimbálce Vonica. Ta nejen zahrála a zazpívala, ale zároveň si pozvala na jeviště i Martina Foretníka, aby mu popřála k jeho letošním šedesátým narozeninám ještě mnoho krásných písniček.

Součástí soutěže o nejlepšího tanečníka byla letos poprvé i divácká anketa, kterou vyhrál díky svému sympatickému výkonu Jan Šafařík. Vítězem se pak stal sedmnáctiletý Jaroslav Polomín ze Šakvic, který tak postoupil přímo do finále sou-

těže na MFF Strážnice 2011. Na postupových pozicích do předkola skončili Jiří Dostoupil, Jan Šafařík, Marek Kraus, Marek Štěrba a Karel Vymazal.

Na závěr se ještě všech sedmnáct účastníků předvedlo ve společném verbuňku. A my jsme při večerní besedě u cimbálu nového vítěze alespoň trochu vyzpovídali.

V kolika letech jsi začínal s verbuňkem?

Asi v deseti, možná i dřív. V podstatě s nástupem do národopisného souboru Hanýsek.

Kdo tě učil verbovat?

Nejvíce asi naše vedoucí z Hanýsku paní Ivana Holásková, ale samozřejmě taky chlapi jako Melichar nebo Michal Tamborský.

Jak probíhala příprava na dnešní regionální kolo?

Abych pravdu řekl, letos jsem se teda přípravě moc nevěnoval. A jak to dopadlo. My si s ostatními klukama vždycky v Hanýsku zaverbujeme, ale žádné plány na soutěž samotnou si neděláme. To pak musí přijít samo.

Těšíš se na festival do Strážnice?

Hrozně moc. A přípravě se tentokrát budu opravdu svědomitě věnovat. Vezmu si asi stejnou písničku jako dnes, protože mi myslím dobře sedla.

JAVORY

Sobotní večerní program Kraje beze stínu patřil skupině Javory Hany a Petra Ulrichových. Javory se v podstatě vrátily na mís-

to svého vzniku, jak nám Petr Ulrichy vyprávěl. Dočíst se o tom můžeme i na oficiálních webových stránkách skupiny: „Myšlenka

hrát naše písničky s cimbálovkou nabývá pevných obrysů v dědině Krumvíř. Ve sklípku při víně a zpěvu poznávám kontrabasistu

brněnské filharmonie Josefa Hanáka a studenta operního zpěvu Zdeňka Šmukaře. Začínáme zkoušet s cimbalistou Petrem Olivou a houslistou Vítězslavem Sloukou, který hraje také na zobcovou flétnu.“ A tak nějak vznikly v roce 1974 Javory.

V sobotu se nám však představili v poněkud jiné sestavě: Hana Ulrychová – zpěv, Petr Ulrych – zpěv a kytara, Kateřina Štruncová – housle a zobcová flétna, Dalibor Štrunc – cimbál, Martin Adamus – baskytara. Přesně úderem půl deváté se objevili na pódiu a více než hodinu bavili svými písničkami téměř zaplněný amfiteátr. Nevynechali své největší hity jako Modlitba, Zvon, Ideál a samozřejmě nemohla chybět ani písnička Javory, kterou si publikum vytleskalo a vyskandovalo jako přídavek. Menší dávku nevole a diskuze

ale vyvolala píseň Jízda králů, kde se v jedné ze slok zpívá: „Jedou k nám, jedou k nám, Krumvířem lesem jedou k nám, jedou k nám, jedou k nám, jízdu králů jedou k nám.“ Všichni Krumvířáci na zmínku o své vesnici samozřejmě

čekali, sourozenci Ulrychovi ji však nahradili slovním spojením „révovým lesem jedou k nám“...

Petr Ulrych se ukázal jako výborný vypravěč, celé pásmo provázel slovem a občas také vtipem, i když mu vystupování stále ještě ztěžuje zimní operace kyčelního kloubu. Jeho sestra Hana Ulrychová svým nenapodobitelným hlasem zase vyvolávala některým mrazení v zádech. Po skončení koncertu jsme se

ji jenom v rychlosti zeptali na pár otázek, protože pak už rychle spěchali domů.

Jak se Vám hrálo v Krumvíři po tolika letech?

Krásně. Tady se nám vřdycky hraje krásně. Jestli si to dobře pamatuju, tak jsme tu hráli naposled někdy před deseti lety v kulturáku a zpívala tam ještě Jitka Málková, dnes už Novotná a další, to bylo taky úžasný. A hlavně na Krumvíř máme krásný vzpomínky, protože tu vlastně vznikly Javory.

Co říkáte dnešnímu koncertu v našem přírodním amfiteátru?

Moc pěkný, teda až na ty komáry. Koncerty pod širým nebem jsou vřdycky zážitek sám o sobě a tady byla navíc moc příjemná atmosféra.

Jaký máte vztah ke klasickému folkloru, jaký jste mohli vidět a slyšet dnes v rámci Kraje beze stínu?

Moc mě baví, vztah mám k němu ten nejlepší a miluju ho. Vřdycky když to poslouchám, tak s radostí zjišťuju, že si ještě dost písniček pamatuju a ráda si je zpívám i sama pro sebe. Nebo když jedeme na výlet s kamarádkama, zpíváme si jenom lidový písničky.

(red)

Nedělní ukončení Kraje beze stínu. Kladení věnců u pomníku padlých a hojná účast na něm.

První aprílový den vystoupila v krumvířské kavárně Lama šumperská kapela Second-Hand HusBand. Pětičlenné hudební těleso, které hraje energickou experimentální hudbu pohybující se převážně v žánrech rock, pop (ethno, polka, hip-hop) dovedlo zvednout ze židlí snad všechny návštěvníky, kterých bylo v kavárně tolik, že doslova praskala ve švech.

Současné složení kapely je: Pavel Špirka – zpěv, flétna, František Soukup – kytary, zpěv, Vojta Schlemmer – kytary, klávesy, zpěv, Jura Mlčoch – basa a Jarda Kohoutek – bicí, trumpet. Sekáči vznikli na konci roku 2005, kdy se hráči začali scházet ve zkušebně šumperského gymnázia. První koncert měli v dubnu 2008 v přeplněném šumperském H – klubu, který rozjel řadu dalších převážně místních vystoupení. V červnu 2008 kapela získala po koncertě v pražském klubu Bunkr třetí místo v celorepublikové soutěži United islands of Prague, kde se „utkala“ se

stovkami hubených těles. Během dalších tří let kapela malinko změnila své osazení, získala několik dalších ocenění a pole její působnosti se podstatně rozšířilo. V prosinci 2010 vychází debutové album WE DON'T NEED A MICROPHONE. Největšího zviditelnění dosáhl Second-Hand HusBand v květnu letošního roku, kdy vystupoval jako předkapela na koncertech Chinaski Amarok tour ve třech českých městech.

Člověku určitě přijde na mysl otázka, jak se kluci ze Šumperka dostali až k nám do Krumvíře? Vysvětlení je velmi jednoduché. Jejich šestým členem, který sice není na koncertech vidět ani slyšet, ale podílí se na jejich rozvoji převážně po obchodní stránce, je manažer Vít Charvát ml., kterého jsme se zeptali na pár otázek.

Jak jsi se dostal ke klukům ze Šumperka, což je od nás přece jen trochu z ruky?

Dostal jsem se k nim přes školu. Kluci hledali manažera, protože si

mysleli, že už jsou na takové úrovni, kdy by něco takového mohli mít. Můj starší spolužák je odmítl, protože měl moc práce a řekl mi, jestli bych to nechtěl dělat já. Tak jsem neváhal, skočil jsem po tom a jsem s nima už rok.

Takže kluci z kapely jsou taky na JAMU jako ty?

Nejsou. Vojta dodělává informatiku, Jura s Pavlem pracují, Jarda studuje trubku v Praze a František se hlásí na výšku. Vlastně nejsou profíci. František s Vojtou zpívají ve sboru a František dává taky soukromý hodiny kytary. Takový poloprofesionálové. Teď hlavně klukům dalo hodně, jak hráli s Chinaski, to je posunulo dopředu.

Jak se vlastně dostali k hraní s Chinaski na jejich turné?

Jak slepej k houslím. Jardova teta se zná s paní Petřínovou, jejíž agentura zastupuje Chinaski a taky např. Katarínu Knechtovou, která měla jet

tour původně s nima. Teta měla prý grilovačku, kde byla i paní Petřínová, údajně i s někým z Chinaski. Pustila jim cedéčko, jim se to moc líbilo a uvolnili se tři koncerty na jejich turné, tak jsme jeli.

Ted' něco ke škole, která tě k Sekáčům přivedla. Víš, že děláš JAMU, jaký je přesně tvůj obor?

Na divadelní fakultě dělám přímo divadelní manažerství. Původně jsem chtěl jít na hudební management, ale tím, že moje maminka učí na divadelní fakultě, tak ví, jak to tam chodí a říkala, že management, co se vyučuje na této fakultě je mnohem lepší a berou to víc ze široka, víc se studentům věnují třeba i po marketingové stránce apod. A ještě, abych to srovnal s hudebním managementem, tak já když jsem přišel do prvého tak jsem okamžitě dělal praxi, projekt a to teď děláme pořád.

A Second-Hand HusBand jsou taky nějakým tvým projektem do školy?

Ne, to je úplně zvlášť. Jen teď začínám psát bakalářku na téma pro-

sazení začínající rockové kapely.

Co se učí na tomto oboru?

Co se týče divadla máme samozřejmě dějiny světového a českého divadla a co se týče vedení divadla máme dva předměty, který se zabývají divadelním provozem přímo. Vyučuje je pán, který dělal jak ředitele v Městském divadle, tak teď vede naše divadelní studio Marta. Více méně vychází ze svých zkušeností a zážitků. K tomu samozřejmě předměty jako marketing, management, sociologie atd.

Ted' jsi ve druháku, příští rok končíš bakalářské studium. Určitě budeš chtít pokračovat dál v magisterském? A jaké máš pak vyhlídky do budoucna?

Po dokončení bakalářského studia bych chtěl pokračovat dál ve stejném oboru. Ted' je nás v ročníku 12 a dál berou šest až sedm lidí, tak budu doufat..... Do budoucna bych se chtěl věnovat klukům. Ted' když budu mít čas, tak se jim budu věnovat naplno, třeba sehnat víc letních festivalů.

Určitě bych chtěl zůstat u hudební branže, než jít k divadlu. Měl jsem svoje plány, chtěl bych založit agenturu, která by zaštiťovala začínající kapely a pomáhala jim prorazit. Ale to je do budoucna...

A poslední otázka. Kde byste mohli kluky v nejbližší době vidět?

Na festivalu Moja dědina, pak máme Summer fest Libina a na konci července ve Šternberku na finále jedné soutěže. A vypadá to, že v září byste se mohli objevit na dni otevřených dveří Starobrno, který dokonce přišlo s nabídkou na nahrání rádiového spotu. Klukům se daří, jdou nahoru. Pochválil nás i sám Michal Malátový z Chinaski. V Mostě jsme dokonce prodali víc cedéček než Chinaski. S písničkou Káťa jsme byli tři nebo čtyři měsíce v hitparádě rádia Čas, několik týdnů po sobě jsme to s Kátou vyhrávali, takže teď se chystám zaútočit na další rádia. A taky začínáme s klukama dávat dohromady písničky na další cedéčko.....

(red)

Z ČINNOSTI SPOLKŮ

Spolek PRO MUZEUM

Kraj beze stínu 2011

Když jsem při ukončení sobotního programu dostala od pana starosty krásnou kytku z dílny Štěpánky Ledahudcové, byla jsem velmi potěšená. Ale nepatřila jenom mně. Každý květ zastupoval mého spolupracovníka, mohl-li být tak neskromná a nazvat se vedoucí projektu.

Začnu tím nejbližším – Majkou Šebestovou. Kdo ji zná, pak ví, že většinou stojí v pozadí, zato naprosto neúnavně pracuje. Kromě podílu na prezentaci KBS (o Regionturu a Moravském plese jsem už psala), programu a přípravy krojů (na osoby živé i ty ze slámy) ušila krumvířským legrům různé košile a podílela se na tisíci drobných organizačních záležitostech, připravila místnosti pro porotu, VIP salonek i šatny pro soubory, výzdobu jeviště domluvila, posháněla, téměř vše navozila a odvozila.

Draha Novotná – ta si stejně jako v loňském roce vzala na starosti sou-

těž verbířů. Abych pravdu řekla, tato funkce není až tak záviděníhodná. Jsou to ve většině případů milí mladí chlapi, na které je radost pohledět, ale nechápou, že každá soutěž má (a hlavně musí mít) svá pravidla. Takže v letošním roce pro nedodržení termínu přihlášky dva nesoutěžili. Od verbířů také vzešla připomínka k povrchu pódia na stadionu, ke které jsme se připojili a zaslali panu starostovi.

Martin Foretník – v programové radě seděl od počátku a od počátku se staral o koně a vozy. Nejprve jsme všichni hýřili nápady, co všechno by se mohlo připravit, ale realita je vždycky trochu jiná. Nakonec nám šlo hlavně o příjezd Františka Ferdinanda d'Este a odvoz našich legrů na žebříňáku, což se vydařilo. Martin se při slavnostním zahájení ujal i role jakéhosi zástupce Hanáckého Slovácka (sám o sobě tvrdí, že je nejstarší aktivní zpěvák tohoto regionu) a zpíval po oba dva dny jak o „dušu“.

CM Vonica mu při svém vstupu i pogratovala k jeho nadcházejícím kulatým narozeninám. A my se na tomto místě připojujeme za všechny, které Martin těší svým nezapomenutelným hlasem. „Tak ať ti to ještě dlouho zpívá!!“

František Valihrač – nám pomáhal s celkovou organizací – neb s ní má už bohaté zkušenosti. A hlavně si vzal na starost doprovodnou dechovou hudbu Šardičanku. S tou jsme vymysleli, že zahrají C&K hymnu a pak Hej, Slované. Sehnat noty však nebylo až tak jednoduché. Nejprve jsme se obrátili na učitele ZUŠ do Klobouk a ti nás – určitě po vlastní zkušenosti – nasměrovali na mjr. Foreta z posádkové hudby Olomouc. Noty na Hej, Slované přišli rozepsané pro dechovou hudbu do druhého dne. C&K hymna se pak našla v archivu ZUŠ Šardice.

Richard Klimovič – zastupoval naše vojsko. Největší letošní atrakce a naprosto neskutečně disciplinova-

ní a ochotní lidé, pro které se jejich koníček stal snad životním posláním. Z pátku na sobotu si vzali službu na hlídání ozvučovací aparatury i celého areálu. Spali v dobových stanech a uniforma byla především pěkná, o pohodlném nošení však nemohla být ani řeč. Při bližším doteku „kousala“. Nic však nezabránilo vojákům a četníkům, aby vydrželi celé dny v „plné zbroji“, pomáhali kde bylo potřeba a aktivně se zúčastňovali programu. Svoji přítomností na nedělní mši za spoluobčany padlé v 1.sv.válce jí dali slavnostní ráz. Za sebe i za všechny návštěvníky jim chceme moc poděkovat a vyjádřit naději, že se zase někde sejdem.

Hela Novotná – se do programové rady zapojila ihned po svém zvolení do funkce předsedkyně kulturní komise. Nastoupila do rozjetého vlaku a přispěla především pomocí při řazení průvodu, květinovou výzdobou stadionu i obce a takovým tím – dovez odvez, což, jak mnozí organizátoři znají, je velmi důležité.

Programová rada se scházela od měsíce září přibližně jednou až dvakrát do měsíce.

Kromě stálých členů dále spolupracovali:

Michaela Procházková a Kristýna Vlasáková – jarmark lidových řemesel. Ani tato funkce není z těch, o kterou by se člověk „dral“. Někteří prodejci byli velmi neodbytní a při jížděli zcela nedisciplinovaně. Některým bylo opravdu těžko vysvětlit, že jsme spíše domácí festival s účastí kolem 5. stovek platících návštěvníků (což se potvrdilo). Kdo chce však kam, pomůžeme mu tam. Takže,

děvčata, díky především za pevné nervy.

Anna Straková – scénář slavnostního zahájení. Vzhledem k velkému počtu účastníků se zkoušky na zahájení konaly odděleně. Ale na výsledném efektu to určitě nebylo znát. Dokonce se naši chlapci ze ZŠ pokoušeli cifrovat. Asi třikrát se sešli pod vedením členů poroty Antonína Valihracha a Antonína Konečného. Doufáme, že se tyto lekce budou od září pravidelně opakovat. Účast nám přislíbil i předseda poroty Miroslav Vymazal.

Hana Jakubčíková a Lucka Šoršová – pokladny. Jak řekl jeden již dlouholetý a velmi ochotný „pokladník“ – „Musíme si vychovat mladé“. To, k naší velké lítosti, zatím nějak nezvládáme. V pokladnách sedí neustále ti samí lidé – a my jsme rádi, že je máme. Takže všem ochotným

děkujeme! Pokladníky zajistil ČZS – sdružení vinařů (a zapůjčili i myčku na skleničky), částečně SOKOL a pak nesdružující se dobrovolníci (dobrovolnice) z řad spolehlivých občanů.

Jaroslav Kocourek – každý festival, jak už jsem tu jednou napsala, potřebuje člověka pro všechno. Takže děda Kocourek vyrobil a opravil některé dekorace, sušák na seno a nakonec nakosil a usušil i to seno. Taky po loňské bouři na Sjezdu rodáků opravil větrem poničený velký party stan.

Vendula Konečná – kromě podílu na nácviku slavnostního zahájení a přípravy stále lepších zpěvaček ze ZŠ zastoupila na poslední chvíli moderátorku dětského dopoledne. Ta se musela omluvit z rodinných důvodů. A tak Vendula v dubňanském kroji pracovala doslova od rána do večera. Odpoledne jsme ji totiž viděli zpívat a tančit s FS Důbrava.

Jana Petrášová – při moderování soutěže verbířů ochotně snášela vedro a v kroji ji to moc slušelo.

Eliška Lattenbergrová – vyzrála na vedro pracovním, velmi lehkým krojem z fundusu domácího FS Salajka.

Štěpánka Ledahudcová – květinová výzdoba a poradní „oko“.

Hasiči – jako vždy perfektní obsluha i pomoc.

Hostesky – přes různé kvůli nemoci odpadající všechno ustály a verbíři si je moc pochvalovali.

Romka Mikulicová ml. – první pomoc

Romka Mikulicová st. – koláče (o ty byl tak velký zájem, že bychom

Romanu zaměstnali jejich pečením tak na dalšího půl roku)

Tetička Lida Charvátová – vázala turečáky dětem, figurínám i Janě Petrášové.

Legrůti – někteří vypadali, že snad na tu vojnu vážně odejdou, a loučili se naprosto zodpovědně.

Věrka Vašíčková – ochotně se ujala prodeje vína i keramiky s motivem Krumvíře. A taky spolu s bratry Jakubčíkovými zachraňovala salonek VIP.

Obsluha u vín – v pátečním programu jsme očekávali trochu větší zájem o předkládaná vína. Ale znáte to sami – v Krumvíři všechno ožívá až s půlnocí! A tak děkujeme, že jste to vydrželi!

P. František Trtílek – při přípravě

mše krásně vyprávěl o tom, jak jeho dědeček bojoval v 1.válce. Že to byla válka „strašná“ už kvůli nasazení bojových plynů a nelidským podmínkám si troufáme domýšlet. A tak se v ní, jak řekl pan farář, obraceli k Bohu i ti, kteří nevěřili.

Pracovníci obce – každý, kdo přišel na národopisný stadion, mohl potěšit oko krásně upraveným okolím. A trávník byl jak na golfovém hřišti.

Žádná akce se neobejde bez finanční podpory. Děkujeme tedy Generálnímu řediteli CzechTourismu Ing. Rostislavu Vondruškovi za záštitu sobotního programu, Jihomoravského krajskému úřadu, Vinařskému fondu, Agru Krumvíř, Lékárnám Cyrmex, FCS - stavební firmě. Velmi

důležitá bývá i materiální pomoc. Za tu děkujeme: Vinařství Josef Valihrač, Ivaně Blanářové – materiály na kroje, firmě Neria, tiskárně Kangaroo, COOP Jednotě Mikulov. A nakonec patří poděkování i našim mediálním partnerům – Rádiu Proglas, Českému rozhlasu Brno a týdeníku Břeclavsko.

Jedna velká akce je za námi a my už vymýšlíme další: Spolu s kulturní komisí se určitě domluvíme na V. Rozsvěcení vánočního stromu a VI. Charitativním koncertu. Na adventní čas pro Vás ale již společně připravujeme koncert dalšího jubilanta narozeného v roce 1951, výborného zpěváka a pedagoga.

Věra Colledani
SPOLEK PRO MUZEUM

Cvičíme v každém věku

Již přes 5 let se každé úterý scházíme v místní Mateřské škole v průměru tak 10 žen od mladých až po ty nejstarší, abychom se pořádně protáhly a trochu posílily tělo. Je dost smutné, že v Krumvíři má málo žen zájem o cvičení. V letošním roce jsme zajistily instruktorku Zumby s tím, že jsme si myslely, že ženy nestojí o cvičení nás amatérek, ale jak je vidět nestojí o žádné cvičení, protože pro nedostatek cvičenek se nevyplatilo instruktorce dojíždět z Kyjova do Krumvíře, a proto cvičení zrušila. V místnosti pod kulturákem probíhá každé pondělí a středu cvičení pro mladší (můžou i starší, které se na to cítí). Jedná se o posilování celého těla. Tato cvičení jsou bez poplatků. V době prázdnin si dáme menší odpočinek a v září začneme opět posilovat naše těla. Přesné termíny cvičení včas oznámíme. Hečová Dana

Činnost Českého zahrádkářského svazu Krumvír

V jarním období letošního roku všichni vinaři dokončili řez a vázaní révy a vyčkávali, jak se projeví špatný loňský rok na stavu vinic. Některé keře oslabené plísňí révy zamrzly, ale díky teplému jarnímu počasí a včasným postřikům se zdá, že násada hroznů je slušná. Do vinobraní je ještě daleko, takže předvídat, jaká bude situace na podzim, raději nebudu.

Mezi prací ve vinohradě jsme si našli čas i na zábavu. V dubnu jsme uspořádali zájezd na jarní Flóru Olomouc. Začátkem května jsme se po jarním pracovním vytížení zregenerovali v lázních Mošůň.

V tomto období skončily degustace a výstavy vín. Při posouzení výše hodnocení na různých výstavách dopadla vína dodaná našimi členy velmi dobře.

Naši zástupci se zúčastnili školení o filtraci vína uspořádanou firmou Bílek v Terezíně.

I v letošním roce jsme se zapojili do organizace „Kraje beze stínu“, tentokrát pouze jako pokladní. Nebyla nám pořadatelem nabídnuta starost o stánek s vínem jako na předcházejících akcích. To byl také jeden z důvodů, proč se náv-

štěvníci při sobotním odpoledním programu v naší vinařské obci museli spokojit s pivem.

Pololetní činnost jsme završili

návštěvou Vinařství Mádl ve Velkých Bílovicích.

*Karel Rozsypal
Jednatel*

Stane se z Krumvíře fotbalová bašta okresu?

I tak by šlo začít tento článek. Fotbalové týmy mají za sebou soutěžní ročník 2010/2011. Začneme u mužů. Po kosmetických změnách v realizačním i hráčském kádru nečekalo mužstvo lehké jaro. Tým byl po podzimu jednou nohou namočen v sestupových vodách, na jaře se však otřepal a ukázal svoji sílu, když prošel jarní soutěží jako jediný tým bez porážky a doputoval až na konečnou sedmou příčku. Hnacím motorem byla především skvělá parta a týmovost, doplněná kvalitními individuálními výkony. Nechci jmenovat jednotlivce, ani zacházet do detailů, vše si můžete v nejbližší době přečíst v hodnotící zprávě trenéra, kterou uveřejním na našich stránkách www.sokolkrumvir.cz, přesto pár postřehů napíši. Když jarní část začínala, nikdo nám moc nevěřil, diváci nevěděli, jestli nám vůbec mají fandit. Postu-

Tabulka - muži - Okresní přebor								
Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Cvrčovice	26	20	5	1	79: 23	65	(26)
2.	Pohořelice	26	12	9	5	44: 24	45	(6)
3.	Hlohovec	26	13	4	9	54: 39	43	(4)
4.	Mor. N. Ves	26	13	4	9	65: 50	43	(4)
5.	Ch. N. Ves	26	12	5	9	54: 47	41	(2)
6.	Březí	26	11	6	9	51: 45	39	(0)
7.	Krumvír	26	10	9	7	54: 49	39	(0)
8.	Zaječí	26	11	6	9	52: 58	39	(0)
9.	Křepice	26	9	8	9	42: 44	35	(-4)
10.	Přibice	26	9	6	11	45: 38	33	(-6)
11.	Novosedly	26	9	3	14	47: 55	30	(-9)
12.	Strachotín	26	7	6	13	31: 54	27	(-12)
13.	Fk Valtice	26	4	5	17	27: 60	17	(-22)
14.	Popice	26	3	2	21	17: 76	11	(-28)

pem času si hráči svými výkony ale cestičku do srdcí našli. Cestičku... dálnici bych řekl. Konec soutěže byl úchvatný, kluci se stali miláčky publika, které v hojné míře cestovalo i k venkovním zápasům. Zavládlo fotba-

lové šílenství. Aby také ne. Myslím, že tahle generace hráčů patří k tomu nejlepšímu, co kdy na místním trávníku běhalo. Začíná se o nás mluvit v širším okolí. Teď to jen zvládnout uřídit. Tenhle stroj je pekelně rychlý

a mohl by se stát neovladatelným, pozor na to. Neusneme na vavřínech a pracujeme dál. Je před námi nová sezóna, ve které se od nás hodně očekává. Všechny optimisty bych však chtěl upozornit, že nebudeme hrát na body, ale na fotbal. To je pro nás nejlepší měřítko kvality. Ne body, ale předvedená hra. Fotbal musí bavit nejen hráče, ale i diváka. Body = peníze tady neplatí. Tak nás prosím netlačte za každou cenu někam výš.

Mládežnické týmy bojují, jak jim síly stačí. Zatímco u přípravky je vidět potenciál, u žáků je situace složitější. Tento stav budeme muset podrobněji vyhodnotit a začít jej řešit. Nechci zde kritizovat, jsem jako představitel klubu spoluvíníkem za tento stav, ale nějaký radikálnější řez zkrátka musí přijít. Kvalitní mládež je základem oddílu. Nevím, jak si to kdo uvědomuje, ale tady je začátek úspěchu

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kdo přispěli při výběru členských příspěvků. Akce se setkala s velkou odezvou a za to jsme vděční. Data ještě nemáme zpracované, ale

fotbalových klubů. Klub by měl také dohlížet na vzdělávání svých trenérů, tady máme rovněž rezervy. Je toho víc. Třeba spolupráce s rodiči dětí. Rád bych Vám zde prezentoval třeba i nějakou fotku našich kluků, ale nic

nemáme. Proč? Špatná komunikace mezi námi? A tak pokud se nechceme jen dočasně radovat z úspěchu finálního produktu klubu, týmu dospělých, musíme bít na poplach. Zde jsou tabulky:

Tabulka - žáci - Zákl. žák. sout., sk. B								
Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Zaječí	14	14	0	0	81: 9	42	(21)
2.	Pouzďřany	14	10	2	2	72: 21	32	(11)
3.	Strachotín	14	7	1	6	41: 41	22	(1)
4.	Klobouky	14	7	1	6	43: 28	22	(1)
5.	Nosislav	14	5	2	7	40: 44	17	(-4)
6.	Brumovice	14	5	2	7	55: 51	17	(-4)
7.	Ivaň/Přibice	14	3	2	9	22: 58	11	(-10)
8.	Krumvíř	14	0	0	14	9:111	0	(-21)

Tabulka - příprava, OP základen, sk. C								
Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	V.Němčice	18	17	1	0	212: 27	52	(25)
2.	V. Pavlovice	18	16	0	2	136: 29	48	(21)
3.	Hustopeče	18	12	2	4	86: 34	38	(11)
4.	Křepice	18	11	1	6	81: 57	34	(7)
5.	Nosislav	18	8	1	9	65: 78	25	(-2)
6.	Vranovice	18	6	2	10	51: 97	20	(-7)
7.	Krumvíř	18	4	3	11	37: 92	15	(-12)
8.	Nikolčice	18	4	2	12	38:106	14	(-13)
9.	Vrbice	18	3	1	14	27:112	10	(-17)
10.	H. Bojanovice	18	2	1	15	21:122	7	(-20)

v nejbližších dnech je zveřejníme. Proto sledujte www.sokolkrumvir.cz, kde se vše podstatné můžete dozvědět, respektive se na cokoliv zeptat. S čím si zatím nevíme rady, je histo-

rie klubu. Nikomu se do sepisování a shánění materiálu nechce. Asi přesně tuším, na koho to zůstane...

*Za TJ Sokol Krumvíř
Michal Škrabko*

MILAN HEČA V DRESU ČESKÉ REPREZENTACE

Milan Heča začínal s fotbalem v Krumvíři a dnes už dokonce chytá za českou reprezentaci.

Milan si prošel přes přípravku v Šardicích a v dorostu zakotvil v klubu Slovácko B. Pak už chyběl jenom krůček do prvoligového Slovácka a po prvních utkáních v Gambrinus lize na sebe pozvánka do reprezentace do jednadvaceti let nenechala dlouho čekat.

Dvacetiletý Krumvířák Milan Heča si svou prvoligovou premiéru odbyl v podzimním utkání 1. FC Slovácko a FC Slovan Liberec. V tomto zápase jako brankář moc práce neměl, přesto si jeho tým nepřipsal ani bod. Slovácko prohrálo s Libercem 0:1, ovšem redaktoři označují za malé pozitivum celého zápasu právě brankářský post. Přitom právě z něj panovaly největší obavy. „Nebylo to jednoduché. Filipko je pro nás jasnou jedničkou, Fryšták a Heča by hlavně měli sbírat zkušenosti,“ přiznává trenér Slovácka. Nakonec ukázal na Heču, kterému své rozhodnutí řekl už pět dní před zápasem. Na veřejnosti to však tajil. „Nechtěl, abych se dostal pod tlak,“ vysvětloval Heča. Nervozitu si před utkáním nepřipouštěl. „Připravoval jsem se jako kdykoliv jindy. Zápasů, kdy mě čekalo nějaké ‚poprvé‘, už jsem zažil víc... Za béčko, v dorostu.

Dokonce jsem i spal bez potíží. Na hřišti samozřejmě malinká nervozita byla, ale nedělala mi problémy.“

Těžkou pozici měl Milan Heča jako náhradní gólman v utkání s SK Dynamo České Budějovice, kde musel v 69. minutě vystřídat zraněnou brankářskou dvojku Ilyu Matyahu, který po svalových problémech byl nucen ze zápasu odstoupit. Čisté konto se podařilo udržet až do konce zápasu, přestože Budějovice v závěru vsadily vše na útok, ale žádná z šancí „našeho“ brankáře Heču nepřekvapila. Slovácko si tak odvezlo cenný bod.

V dubnu se Milan postavil do branky v prvním poločase v přípravném zápase Česka proti Slovensku v Šardicích. Bylo to pro něj vůbec první utkání v reprezentačním dresu. Dvacetiletý gólman Slovácka byl z nominace příjemně překvapený. „Nějaké náznaky jsem sice měl, mluvilo se o tom, že bych se mohl do nominace dostat. Pozvánku jsem ale čekal spíš až na podzim. Že si zachytám tak brzy, to jsem nečekal,“ komentoval svůj premiérový reprezentační start Milan. Při své premiéře udržel čisté konto. Jak ale sám přiznal, příliš se při tom nezapotil. Slováci byli totiž v úvodním dějství naprosto bezzubí. „Nic složitějšího jsem řešit nemusel, jenom jsem promokl,“ naoko si postěžoval dvacetiletý gólman, který odehrál zápas v téměř domácím prostředí. „V Šardicích jsem pět let

působil. Hrával jsem tu od přípravy, do Slovácka jsem přešel až v dorostu.“ upřesnil Heča, který se ve druhém poločase posadil na lavičku náhradníků.

Zdroj:

<http://fotbal.idnes.cz/>, <http://slovakky.denik.cz>, www.fcslovacko.cz

(red)

NA CESTÁCH

Canada – Vancouver

Snad už jen málokdo v dnešní době neslyšel o Kanadském městě, kde venku vrčí pes. O městě proslaveném ledním hokejem a olympijskými hrami z roku 2010. O městě, mylně často nazývaném hlavním městem provincie Britské Kolumbie. O městě, do kterého, stejně jako do celé Kanady vede strastiplná cesta přes různá vízová povolení. Ano, řeč je o Vancouveru, dvoumilionovém kanadském velkoměstě. Zajímavostí je, že Vancouver, pyšící se počtem obyvatel lehce se přehupující přes dva miliony, má ve skutečnosti sám o sobě asi jen 600 000 obyvatel. Zbytek do zbývajících objemu tvoří obyvatelé přilehlých aglomerací, kteří se však k městu s jedním z největších přístavů v Severní Americe hrdě hlásí.

Osobně mě překvapila benevolentnost vízových

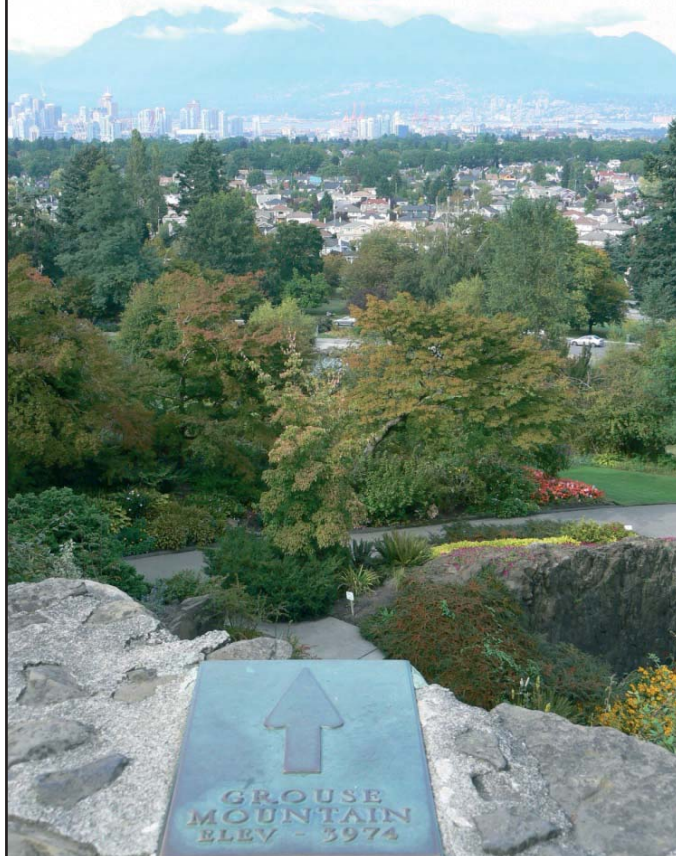
Transport dřeva po řece Fraser

agentů na imigračním oddělení Vancouverského letiště, kde jsem se po příletu ocitl. Vyčerpán po bezmála deseti hodinovém letu z Londýna, stráveném na sedadle, vedle malé holčičky, která téměř celou cestu prozvracela, jsem s vidinou okamžitého vyhoštění a odeslání zpět domů, čekal tříhodinovou frontu, než byli odbaveni všichni pasažéři, čekající přede mnou. O okamžitém vyhoštění se nezmiňuji jen tak zbůhdarma. Do Kanady jsem totiž dorazil, bez veškerých potřebných papírů, dokonce jsem ani nepokládal za nutné vyplnit formulář, který nám rozdali v letadle. Ledový pot se mi tedy linul po zátylku, když jsem přistupoval k přepážce. Tam, velmi milá úřednice, vida můj zdrcený pohled, načmárala něco do mého pasu a pustila mne na druhou stranu pomyslné bariéry, kde na mě čekala jakási rozvážková služba, která vyzvedává studenty a rozváží je do rodin.

V rodině proběhlo rychlé přivítání, seznámení se s multikulturním osazením domácnosti, rychlý pokec, něco sezobnout a spát, zítra se jede na pláž. Na pláži, ze které byl krásný výhled, mě překvapilo obrovské množství tankerů a různých transportních plavidel, kotvících okolo. Další, dech beroucí okolností bylo provázání tohoto moderního velkoměsta s přírodou. Nad lesem „paneláků“, které Kanadáné skromně nazývají jen apartmány, nikoliv mrakodrapy, který navazuje na Stanley park, ční pohoří North Shore. Jistou zvláštností je, že toto pohoří je ze strany přilehlé k městu osídleno a pokryto civilizací. Nachází se zde „Vancouverská Masarykova čtvrť“ – West Van, přístaviště a podobně. Na druhé straně pohoří se však rozléhá naprostá divočina. Ročně se zde ztratí desítky turistů, kteří přecenili svoje síly. Do tohoto pohoří patří i vrcholek Grouse Mountain, který je známou turistickou atrakcí. Každoročně se zde konají závody ve zdolávání tohoto vrcholku na čas. V nynější

Výhled ze zahrady královny Alžběty ukazující směr ke Grouse mountain

ší době platný rekord je okolo 20 minut. Naše skupina tuto překážku zdolala za více než hodinu a půl a druhý den jsme nemohli chodit. Výhled z tohoto kopečku na celý Vancouver je však impozantní. V noci tento pohled nechá vyniknout pravidelnému členění budov do bloků, které je typické snad pro všechna moderní velkoměsta Severní Ameriky. Našince by však tato podivná pravidelnost ze začátku mohla i trošičku zmást. Když už bylo zmíněno město jako takové, nedá se opomenout jeho celková čistota. A to i přes to, že se jedná o ryze multikulturní město, jehož obyvatelstvo se skládá z velké části z přistěhovalců, studentů, či jen návštěvníků a dovolen-

Olympijský oheň a orca

kářů. Různé graffiti na zdech budov jsou jen výjimkou. Vlastně jsem za celou tu dobu, strávenou v Kanadě, viděl jen tři sprejerské výtvary a nutno podotknout, že měly alespoň nějakou výtvarnou hodnotu. Na druhou stranu se nedá říci, že by nával přistěhovalců nepoznamenal život zdejších starousedlíků. Jak sami říkají: „Dříve se zde vůbec nezamykalo a lidé neznali klíče od domů“. S přistěhovalectvím spojené krádeže však přinutily místní obyvatelstvo své domy zabezpečit. Díky bezprostřední blízkosti moře a oceánu je zde, na velkoměstské poměry, nezvykle čistý vzduch. Nedá se nezmínit způsob, jakým si obyvatelé metropole nahrazují absenci přirozených parků a travnatých ploch uvnitř města. Výsadba stromů a zeleně celkově na různých bizarních místech je zde zcela běžná, stejně jako výstavba různých fontánek a gejzírů, sloužících mimo jiné asi i jako zvlhčovače vzduchu. Nedá se však říci, že by zde nebyly vůbec žádné parky, či zatravněné plochy. Za zmínku jistě stojí již zmíněný Stanley park, který je zelenou dominantou města. Místní obyvatelé jsou s ním citově velice spjatí, proto mnohým z nich dodnes mrazí v zádech při vzpomínce na větrnou smršť, která v prosinci roku 2006 tento park velmi poškodila. Kolem něj vede hojně využívaná pěší a cyklostezka. I přes krásu tohoto parku se nedoporučuje do něj vcházet v noci samostatně. Bez opomenutí také nemůže zůstat park královny Alžběty situovaný na

nejvyšším místě nad městem, což zaručuje překrásný výhled na město s panoramatem hor.

I přes krásu města a až neuvěřitelnou přátelskost místních lidí, kteří často z ničeho nic na ulici začnou nenucenou konverzaci, je život zde naprosto odlišný. Zvláštní mi přišlo, že natolik kamarádští lidé, kteří mají se sousedy výborné vztahy a sekají si vzájemně trávu před domy, společně nikdy netráví čas doma, či na zahradě, jako je u nás běžné. Stravovací zvláštnost, která se nedá nevyzdvihnout a kterou místní převzali zřejmě od Britů, je posunutí oběda až na post večeře. Což odůvodňují tím, že se chtějí setkat jako celá rodina u stolu, u hlavního jídla dne, což by bylo v poledne nereálné. K neodmyslitelným součástem zdejšího života patří golf, rybolov, kukuřice a obrovské pick-upy. Je až neuvěřitelné, kolik golfových hřišť se zde nachází a s jakou oblibou se setkávají. Žít zde bez jediného golfového bagu, znamená snad vlastně ani nežít. Rybolov zřejmě ani není potřeba opodstatňovat, vzhledem k přítomnosti oceánu a řeky Fraser, která mimochodem slouží pro transport dřeva. Kukuřici zde jedí snad úplně ke všemu. Na výběr je z několika odrůd a cenových kategorií a koše s ní v supermarketech jsou neustále prázdné. Jedlíky určitě potěší přítomnost fast foodů a různých občerstvovacích zařízení takřka na každém rohu a dá se říci, že si vybere každý. Mísí se zde typické hamburgery a hranolky s velmi chut-

nou čínskou, japonskou, arabskou a mnohými dalšími kuchyněmi.

Pár týdnů před odletem zpět do Česka jsem se rozhodl opustit velkoměsto a odjet se podívat do divočiny. Je poněkud zvláštní, že mi k tomu stačilo vyjet asi jen 100 km za hranici Vancouveru. Cílovou destinací byly Harrisonovy horké prameny, malé lázeňské městečko, kde se, mimo jiné, každoročně koná pomyslný „slet“ orlů bělohlavých. To kvůli tomu, že se sem, proti proudu řek v tuto dobu táhnou lososi vytříť a zemřít. Nám bohužel nepřálo počasí a tak jsme viděli jen pár orlů a s lososy to také nebylo nijak slavné. Z povídání místních starousedlíků jsme se však dozvěděli, že voda v místních tůních vždy doslova vře, jak se v ní lososi snaží vytříť. Všudypřítomní byli hlavně raci, kteří si pochutnávali na mršinách lososů, kteří splnili cíl své poutě. Počasí se po mém odletu údajně umoudřilo a týden po mém návratu mi přišla zpráva z Kanady, že orli nakonec přilétli a byli počítáni po tisíci kusech. Úsměvně vypadala cedule, upozorňující na výskyt medvědů v okolí, umístěná na plotku, okolo kolonie domků, který byl asi metr vysoký. Ještě úsměvnější bylo ujišťování místní paní, která nám říkala, že zde jeden medvěd opravdu byl, ale nedávno ho srazilo auto, tak si teď nejsou jistí přítomností žádného dalšího.

Závěrem bych se vrátil zpět do České republiky, která má ve světě až překvapivě dobré jméno. Po příletu jsem počítal s tím, že budu s sebou muset nosit všude atlas, abych zvědavým Kanadánům vysvětlil, odkud že jsem to přiletěl. Byl jsem však mile překvapen, když jsem vyslovil název České republiky. Veliká většina lidí začala s velkým úsměvem cedit přes zuby „A-hoj“, nebo nějaký podobný pozdrav. Zahraniční studenti nás mají spojené se jmény jako je Jágr, Rosický, či Nedvěd. Bylo zábavné je sledovat, jak se trápí s výslovností našich typických příjmení. Velice překvapen jsem byl, když mi někteří obyvatelé začali sdělovat, jak krásná je Praha a Karlovy Vary, že tam byli a chtějí se tam vrátit. V těchto situacích jsem zůstal stát s pusou otevřenou. Neméně milým překvapením byla i přítomnost plzeňského piva v každém obchodě s lihovinami.

Lukáš Procházka

Pohled z granvillského mostu

Divice

Historie nechává za sebou dědictví, které je třeba opatrovat. Náš mikroregion, pro Krumvíř to platí dvojnásob, může jít ostatním příkladem v udržování tradic. Trochu však zapomínáme, že lidská kultura je víc než jen kroj a zvyky. Specifický přístup Jihomoravanů k vlastní minulosti vystihuje profesor Jiří Škabrada v knize Lidové stavby: „Na jižní Moravě vládne poněkud paradoxní, dvojznačný vztah k tradicím – zatímco způsob života vesnických komunit včetně zachování některých zvyků tu byl z celého našeho území narušen vlastně nejméně, je odklon od tradiční zástavby zcela nekompromis-

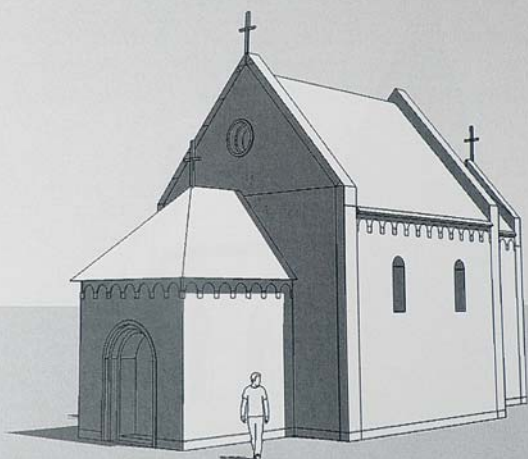
ní.“ Kromě totální devastace starší vesnické architektury jsme na štíru ještě i s krajinou, kterou relativně nedávno charakterizovala nevelká pole, meze, rybníčky, louky a lesíky, kdežto dnes to jsou nekonečné lány, monumentální terasy a pásy plevelných dřevin. S nezvratnými změnami původní zástavby a krajiny začínáme být sklerotičtí. Historické povědomí se však musí žít – už jen proto, že lidové zvyky ztrácí bez něj svou opravdovost.

V krátké procházce proti proudu času si teď osvěžíme nejzašlejší momenty naší historie. Především je třeba si připomenout, že od středověku až do druhé světové vál-

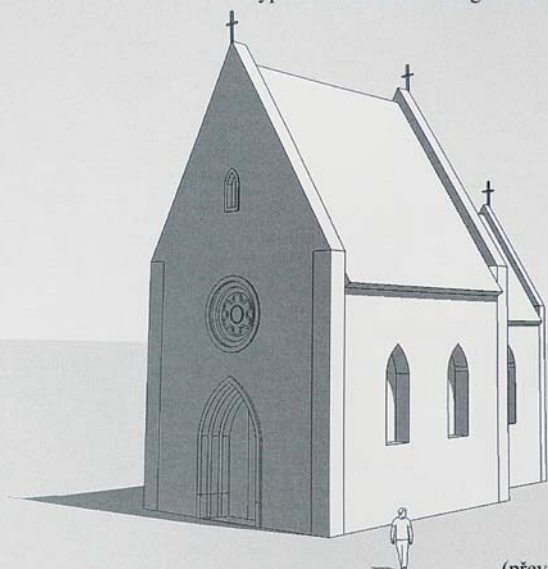
ky dominovalo na jih od Brumovic německé obyvatelstvo, jemuž vděčíme za to moravské vinaření. Když půjdeme dál, zjistíme, že naše krajina skrývá zapomenutou perlu. Je jí Kobylské jezero, které vzniklo na konci poslední doby ledové a ještě v 19. století jeho slané vody máčely jižní část krumvířského katastrálního území; současný mokřad není ničím jiným než pozůstatkem tohoto jezera. Bez zajímavosti není ani 17. století, kdy vícečetné válečné události zdecimovaly hanácké obyvatelstvo Kloboucka tak, že jej musela vrchnost doplnit Slováky z Pováží. Již se zapomnělo i na nenáviděné Židy – například v Dambořicích jich v 19. století bylo až pět set. Žili zde od 16. století do holocaustu. Když se po válce nikdo z nich nevrátil, brzy byla zbořena jejich výjimečně zdobná synagoga a zůstal po nich jen hřbitov. Pak tu máme habány, na něž si ještě tu a tam vzpomene-me, snad proto, že se neživili lichvou, nýbrž rozvinutým vinařstvím a řemesly, jako bylo hrnčířství, bednářství nebo stavba sklepů. Jako habány naši předkové označovali novokřtence, kteří v první půli 16. století prchli před náboženským pronásledováním z jižního Německa a Švýcarska na Moravu. Jejich kolonie o několika stech lidech existovaly například v Dambořicích, Čejkovicích, Kobylí, Boleradicích a Nikolčicích, ale i v mnoha dalších moravských obcích. Neohřáli se u nás ani sto let, přišla rekatolizace a museli dál. Většina z nich nakonec zakotvila v Americe.

Jak už bylo naznačeno, z naší paměti se ztrácí staré domy. Ty obzvláště velké, zámky, sice v okolí ještě stojí, jejich původní půvab už ale vzal za své. V okolí bývalo i mnoho tvrzí, hrádků a našel by se i hrad. Nad nimi se již zem slehla docela. Světlou výjimkou je notoricky známá tvrz v Bošovicích a také tvrz v Čejkovicích. Tu čejkovickou si v první půli 13. století postavili Templářští rytíři jako řádovou komendu. A ne jen tak ledajakou – byla reprezentativním sídlem řádu pro oblast Českého království a Rakouského

hypotetická rekonstrukce pozdně románského kostela v Divicích

hypotetická rekonstrukce gotického kostela v Divicích

(převzato z: Čermák, M. 2009)

vévodství. Co se týče tzv. templářských sklepů, většinu z nich ve skutečnosti vybudovali mnohem později jezuité. Na místě tvrze později vzniknul zámek, jehož budova má z původní tvrze jen čtverhrannou věž a část obvodového zdiva. Svou důstojnost templářská tvrz definitivně ztratila tehdy, když byl zámek přestavěn, jen považte, na hotel. Středověkých zajímavostí by se našlo ještě hodně, tím spíše pravěkých – vždyť Boleradice, Morkůvky, Diváky, Dambořice, Velké Hostěradky, Klobouky nebo Věteřov, to jsou místa, která zná odborná veřejnost jako výjimečná hradiště a pohřebiště, také Krumvíř v tomto ohledu zaostává méně, než by se mohlo zdát. Je však v dějinách našeho okolí jedna kapitola, s níž bychom se měli seznámit důkladněji...

Když si středověký Grunwiazák vyšel směrem k Brumovicům, zcela jistě to nebylo na fotbalový zápas a dost možná jeho cílem nebyly ani Brumovice, kde žili před husitskými válkami Němci. Nic bych nedal za to, že jeho kroky vedly k divickému kostelu. Představte si, že stojíte u rekultivované skládky mezi Krumvířem a Brumovicemi a že se díváte přes údolí na protější svah – tam někde ležely Divice, dnes již zaniklá středověká ves. Ono místo dnes spadá do trati Úlehle u Divice (k.ú. Brumovice) a nachází se poblíž rozhraní katastrálních území čtyř obcí (Krumvíř, Brumovice, Morkůvky, Klobouky). Z těchto obcí byly Divice po Kloboukách druhé nejstarší a Kloboukám šlapou na paty i v počtu zmínek v dobových písemnostech.

Znalost Divic v lidové tradici přetrvávala až do 20. století, především díky kopečku (průměr 30 m, výška 1 m), který lidé považovali za ruiny divického kostela. Jelikož z těchto míst lidé tu a tam přinesli středověké nálezy, výzkumníci šli již najisto. První průzkumy zde provedli amatérští nadšenci v 70. letech a v 80. letech na ně pak navázali profesionální archeologové. Ti zde objevili a prozkoumali šlechtické sídlo, kostel, propadlý loch, ale i pohřebiště a řadu movitých nálezů, jako jsou železné nástroje, klíče, keramika, sklo či mince. Stručné písemné prameny byly doplněny o informace z archeologických výzkumů a historie Divic po pěti stech letech vystoupila z šera zapomnění.

Divice byly založeny v první třetině 13. století v rámci kolonizační činnosti šlechty. První zdejší feudály dokládají písemné prameny v letech 1234 a 1235 – známe Předbora a jeho syny Přibyslava, Svěslava a Divu; jejich sídlo se zatím nepodařilo lokalizovat. Záhy po založení vsi byl postaven kamenný farní kostel, který byl archeology objeven díky omítce v ornici. Jeho průzkum odhalil základy z kamenů, spojených hlínou, také část nadzemního zdiva splepeného maltou. Na základě analogií byla vytvořena hypotetická pozdně románská rekonstrukce kostela (viz obrázek). Písemné prameny nás informují, že ve druhé polovině 13. století lehlo původní šlechtické sídlo popelem a o dalším šlechtickém sídle se již nezmiňují.

Právě zde přišla ke slovu archeologie – onen zmiňovaný kopeček, považovaný původně za kostel, se ukázal být šlechtickým opevněným sídlem typu „motte“, které vzniklo v druhé půli 13. století, s největší pravděpodobností jako náhrada původního shořelého sídla. Nové sídlo typu „motte“ mělo podobu dřevěno-hlinité zástavby usazené na 3 metry vysokém kopečku, tento byl obkroužen příkopem místy až 9 metrů širokým, přemostěným šikmým dřevěným mostem. Stavba „motte“ se připisuje Jakubovi z Divic, kterého zmiňují písemné prameny v letech 1283 a 1286. Tehdy v Divicích došlo k ještě velké změně – místní kostel byl nahrazen větším: nový kostel byl dlouhý 18,7 m, postavený v gotickém slohu, (viz obr. hypotetická rekonstrukce) z kamene a cihel a jeho podlahu tvořily čtvercové keramické dlaždice. Byl postaven na téže místě jako kostel původní, proto je velice zajímavé, že starý kostel prokazatelně plnil svou funkci i v průběhu stavbu toho nového. Stavitelé toho pravdě-

podobně docílili tak, že obestavěli loď a kněžiště starého kostela tím novým. Podle nalezených zlomků křtitelnice a mnoha hrobů v okolí víme, že kostel disponoval farními právy.

Z pramenů 14. a 15. století známe jména divických feudálů, údaje o tamních pozemcích, vinicích a patronátních právech ke kostelu. Dozvídáme se například, že roku 1390 „prodal Mikuláš, farář z Habrovan, Ješkovi z Hvězdlic dvůr v Divicích, k tomu 4 lány a 4 podsedy“ a podobně. Poslední zpráva o vsi ještě osazené je z roku 1459 (vyplývá z ní, že v této době zbýval ze šlechtického sídla už jen kopeček). Od té doby písemné prameny o Divicích mlčí, pouze k roku 1561 zmiňují Divinský rybník, to už ale ves dávno neexistovala. Divice musely zaniknout nejpozději v 60. letech 15. století – právě tak staré jsou mince v hrobech, jež leží v porušených základech kostela. Je také zřejmé, že brzy po zániku Divic si lidé z okolí rozebrali a odvezli lomové zdivo kostela. Pozemky byly rozděleny mezi okolní obce (Klobouky, Brumovice, Morkůvky a Krumvíř), jejichž obyvatelé na ploše zaniklé vsi ještě po celé 15. a 16. století intenzivně pohřbívali. Byla to doba, kdy se mnoho lidí odklonilo od katolické církve a zároveň zaniklo mnoho vesnic – z četných analogií pak víme, že kolem chátrajících kostelů zaniklých vesnic pohřbívali nekato- lici, neboť jejich zesnulí nebyli na katolických hřbitovech vítáni.

Nechme teď na chvíli Divice ležet a podívejme se na zoubek procesu středověké kolonizace. Ve 13. století bylo v českých zemích založeno tolik vesnic, že byla jejich hustota mnohde vyšší než dnes (platí však, že středověké vesnice nebyly nijak velké, v každém případě menší než moderní jihomoravské „velkovesni-

ce“). Samotná kolonizace byla dynamická až zbrklá a středověcí politici (šlechta a církev) nebyli neomylní. Až čas prověřil kvalitu nově založených vesnic, a to důkladně. Typický model definitivního zániku vsi býval tento: ves byla opuštěna kvůli válečné události nebo jiné pohromě. Když pohroma pominula, ves byla za normálních okolností znovu osazena, původními obyvateli nebo někým jiným. Tomu ale předcházela úvaha, zda-li ves za obnovení skutečně stojí. Pokud lidé například věděli, že zde mívali problémy se zdrojem vody, nebo že to odsud bylo daleko na trh a podobně, již se sem nevrátili a byli usídleni jinde.

Divice jsou dobrým příkladem vsi, kterou do kolenou dostaly již první těžkosti. Důvodem jejich úpadku je, jak si myslím, od všeho trochu. Jednak rozvoj sousedních obcí (včetně Krumvíře) – po možném posunu hlavních komunikačních tahů se Divice snad ocitly na periferii, co se vodního toku týče, na konci 14. a v průběhu 15. století docházelo ke klimatickým změnám, v jejichž důsledku tehdy zesláblo nebo zcela vyschlo mnoho menších vodních toků. Potok, který protéká kolem Divic, lemuje dnes trnky a bez a v letních měsících je jeho průtok mnohdy mizivý. Docela dobře si lze představit, že v inkriminovaném 15. století tento potůček na delší dobu vysychal.

V našem okolí bylo několik středověkých vsí, které nadobro zanikly, ovšem vesnic, které projevily tuhou kořínku a přežily do dnešních dnů, těch je většina. Jednou z nich je i Krumvíř. Z písemných pramenů sice víme, že koncem 15. století byl pustý („1492 vložil tuto ves pustou Božek Kuna z Kunštátu a z Bouzova Václavovi z Ludanic“), lidé se ale vrátili a nejpozději k roku 1594 to u nás zase žilo. Když se na konci středověku oddělilo v osídlení zrno od plev, mapa se více méně stabilizovala a Krumvíř i další vesnice již přežily jak budoucí klimatické výkyvy, morové epidemie a požáry, tak řádění Bočkovců, třicetiletou válku i Turka.

Zaniklé středověké vsi bývají v krajině velmi dobře schované, zvláště pokud se jedná o intenzívně obdělávaný terén. Při pohledu na pole, kde stávaly Divice, by dnes nikoho nenapadlo, že ještě v 15. století tu bývala významná vesnice. Krajina kolem Divic aspiruje na nejdlehlší místo

v okolí. Když je sníh, nad Divicemi bývá pole často holé – jednak proto, že nad kamenitým a udasaným podorničím taje sníh rychleji, také proto, že terén vesnice je oproti okolí neznatelně vyvýšený a vítr z něj sníh lehce sfouká – to se pak na Divicích pasou nejrůznější zvířata z širokého okolí. Údolí je tak tiché, že zvěř se sem stahuje i v ostatních částech roku a časně zjara je zde možné zahlédnout i stohlavé stádo smek.

Krajina je v těchto místech oděná nostalgií a jistě se zde již zabydlel některý genius loci. V téže údolí lidé ostatně bydlili už před pěti tisíci lety, v období eneolitu. K místu se také váže zajímavá pověst, která se dochovala díky vyprávění 72 letého Františka Fanty z Brumovic: „Jeden muž, neznámo kdo a kdy, šel tudy z Brumovic do Klobouk, cestou slyšel za sebou hlas ale nemohl se otočit. V Kloboukách nakoupil potřebné věci a pozdě v noci se stejnou cestou vracel, bál se. V místě, kde prve slyšel onen hlas, se předním zjevil paní s truhlou v náručí a mlčky ji před něj položila. Zmizela, muž otevřel truhlu, byla plná dukátů, trochu si jich nabral, ale najednou za sebou slyšel záhadné hlasy. Když se otočil, spatřil, jak se na něj řítí kočár tažený dvěma černými psi, na němž seděli dva netvorové. Hledal, kudy by utekl, najednou mu všechno zmizelo z očí a viděl jen pole a cestu. Rozklepaný přišel domů a příhoda mu zůstala v mysli až do smrti.“

Z vlastní zkušenosti vím, že o zajímavá místa není v našem okolí nouze a pravěkou i středověkou keramikou se zdejší pole jen hemží. Pozornost archeologů však přichází až s podněty místních obyvatel, takže pokud v zahradě nebo na poli najdete něco podezřelého, nenechte si namluvit, že to musí být květináč nebo kost ze zabíjačky, a nález oznamte. Pokud si nebudete jisti, jestli jde o nález vskutku starožitný, předmět vyfoťte a fotku pošlete kterémukoli archeologovi (jsou v každém větším muzeu), který už bude vědět. Máme u nás i zákon, který občanům ukládá, aby před zahájením jakékoli stavby, která zasahuje do země, tento záměr oznámili Archeologickému ústavu. O tom však u nás valná povědomost není, snad kvůli tomu, že v našich končinách chybí větší muzeum. Postup oznámení stavby spo-

lu s formulářem najdete na stránkách brněnského Archeologického ústavu: <http://www.arub.cz> v sekci Informace pro stavebníky. Může to zavánět byrokratickou obstrukcí, v zásadě však jde o to, že po oznámení stavby vám archeolog obratem pošle vyrozumění, v němž podle situace buď poskytne ke stavbě archeologický dohled, nebo vás vyzve k obezřetnosti a neprodlenému hlášení případných nálezů. V případě pozitivních nálezů by pak proběhl tzv. záchranný archeologický výzkum, který způsobí krátké pozastavení stavby a je hrazen vědeckou institucí (tedy v případě, že stavebníkem je fyzická osoba – u rodinných domů tedy vždy). Člověku budiž odměnou, že se například dozví, že staví na pohřebišti... Lepší nevědět? Naopak. V případě pohřebiště a snad i potenciálních strašidel je archeologický výzkum tím nejlepším vymítačem – všechna strašidla si odvezou archeologové v nalezených předmětech do depozitářů a vám zbude jen zajímavá historka pro vnoučata.

Jan Rozsypal

Zájemcům o Divice budiž průvodcem literatura: Čermák, M. 2009: Hypotetická rekonstrukce dvou fází kostela v Divicích. Jižní Morava 45, 165-169.

Kordiovský, E. 1975: Zaniklé osady na Kloboucku z hlediska archeologického. Jižní Morava 11, 80-84.

Nekuda, V. 1961: Zaniklé osady na Moravě v období feudalismu. Brno.

Nekuda, V. – Unger, J. 1981: Hrádky a tvrze na Moravě. Brno.

Peška, J. 1985: Brumovice – zaniklá osada Divice. Rkp. nálezových zpráv, č.j. 1129/85 a 1875/85. Uloženo: Archiv nálezových zpráv, Archeologický ústav AVČR, Brno, v.v.i.

Šedivý, J. 2008: Okolí Brumovic – Divice. Nové pokolení – Zpravodaj obce Brumovice 20, 2008/3, 17.

Skutil, J. 1939: Pravěké nálezy na Kloboucku. Klobouky u Brna.

Šedivý, J. 2008: Pověsti našeho kraje – Strašidla v Divicích. Nové pokolení – Zpravodaj obce Brumovice 20, 2008/3, 18.

Unger, J. 1973: Povrchový průzkum na zaniklé osadě Divice u Brumovic (okr. Břeclav). In: AÚ ČSAV Brno: Přehled výzkumů 1972. Brno.

Unger, J. 1987: Brumovice – zaniklá osada Divice. Rkp. nálezové zprávy, č.j. 344/87. Uloženo: Archiv nálezových zpráv, Archeologický ústav AVČR, Brno, v.v.i.

Unger, J. 1988: „Motte“ a kostel v zaniklé vsi Divice u Brumovic. Archaeologia historica 13, 369-374.

Unger, J. 1988: Počátky středověkých sídel typu „motte“ na jihovýchodní Moravě. In: Frolec, V. et al. (eds.): Rodná země. Brno, 207-221.

Unger, J. 2009: Kostel na zaniklé vsi Divice v povodí Harasky (okr. Břeclav). Jižní Morava 45, 149-164.

- mistryně ČR je z Krumvíře? Zuzka Petláková chodí od roku 2010 do sportovního klubu KALIMERO (Těšany –Vyškov), ve kterém mažoretky tančují pod vedením Dagmary Kubíčkové. Letos se s klubem zúčastnila „Mistrovství České republiky v mažoretkovém sportu“ a v kategorii „KADETKY“ získala spolu s ostatními

mi zlatou medaili. A tým klub postupuje dál na Mistrovství Evropy, které bude probíhat v Chorvatské Poreči. Blahopřejeme.

- na světové soutěži Concours Mondial de Bruxelles konané letos v Lucemburku získalo vinařství Josef Valihrač se svým Chardonnay - výběr z hroznů 2007 jako vůbec první z České republiky velkou zlatou medaili?

- na internetových stránkách <http://www.ceska-koupaliste.cz/jihomoravsky-kraj> najdete seznam všech koupališť, u kterých se můžete v létě osvěžit?

- si při platbě kartou můžete v místní samoobsluze Jednoty Mikulov vybrat hotovost do výše 1500,- Kč?

PLÁN SPOLEČENSKÝCH A KULTURNÍCH AKCÍ

▼ létě na hody

2. - 4. 7. BRUMOVICE Krojované hody
2. - 4. 7. NĚMČIČKY Tradiční krojované hody
12. 7. ČEJČ Krojované hody
31. 7. - 3. 8. BOŘETICE Krojované hody
5. - 7. 8. KLOBOUKY U BRNA Svatovavřínecké hody
6. - 7. 8. HORNÍ BOJANOVICE Svatovavřínecké hody
13. - 14. 8. DIVÁKY Krojované hody
14. - 16. 8. VELKÉ PAVLOVICE Krojované hody
21. 8. MORKŮVKY Vavřínecké krojované hody
19. - 22. 8. KRUMVÍŘ Bartolomějské hody
21.- 23. 8. ČEJKOVICE Tradiční krojované hody
28. - 30. 8. VRBICE Tradiční krojované hody
25. 9. KLOBOUKY U BRNA Generační hody (setkání stárek a stárků z let 1950 – 2010)
30. 9. – 3. 10. ŠARDICE Šardické hody

Kulturní a společenské akce

1.5. – 30.9. Výstava historických šicích strojů + Výstava k 150. výročí narození Aloise Mrštíka , Městské muzeum Klobouky u Brna, Otevírací doba: so + ne 14.30 – 17.00
2. 7. Letní noc , Násedlovice, hraje Modul, areál za kulturním domem
15. – 16. 7. Rockový festival Moja dědina , Morkůvky
16. 7. Otevřené sklepy , Hovorany
30. 7. Hasičská soutěž + Festival otevřených sklepů - Léto v Modrých Horách , Kobylí
30. 7. Šardické sklepy dokořán , Šardice
30. – 31. 7. Letní festival otevřených sklepů , Bořetice
11. – 14. 8. Folklórní festival Slovácký rok , Kyjov
20. 8. Zarážení hory , Bořetice
27. 8. Zarážení hory + Kobylských viniců za vínem , Kobylí
28. 8. Zarážení hory , Šardice, od 14.30 hodin na dvorku staré školy
28. 8. Bylinkové slavnosti + biojarmark , Čejkovice, u výrobní haly Akropolis
3. 9. Otevřené sklepy , Čejkovice
4. 9. Hasičská soutěž , Bořetice
10. 9. IV. ročník Putování za burčákem po Modrých Horách , Kobylí + Bořetice + Velké Pavlovice + Vrbice + Němčičky
18. 9. Vinobraní – den otevřených sklepů , Boleradice
26. 9. Svatováclavský jarmark , Klobouky u Brna

Festáček

MOJEDINA

15.-16.7. 2011

Rock fór pípl Morkůvek a okolí

ROLLING STONES Revival

SKRZNASKRZ DARKEN

Kožuch The Bonneville

Second-Hand Husband

Bombs From Heaven

Dilucida Intervala

La Bande

START: 15.7. v 19:00
KONEC: v nedohlednu.
5 druhů piv na výčepu
www.kbrewery.cz

LOBKOWICZ

AMUNDSEN

Vstupné
do 20:00 80,-
po 20:00 100,-
víkend 150,-

Akce je celéj víkend,
takže stany s sebou.

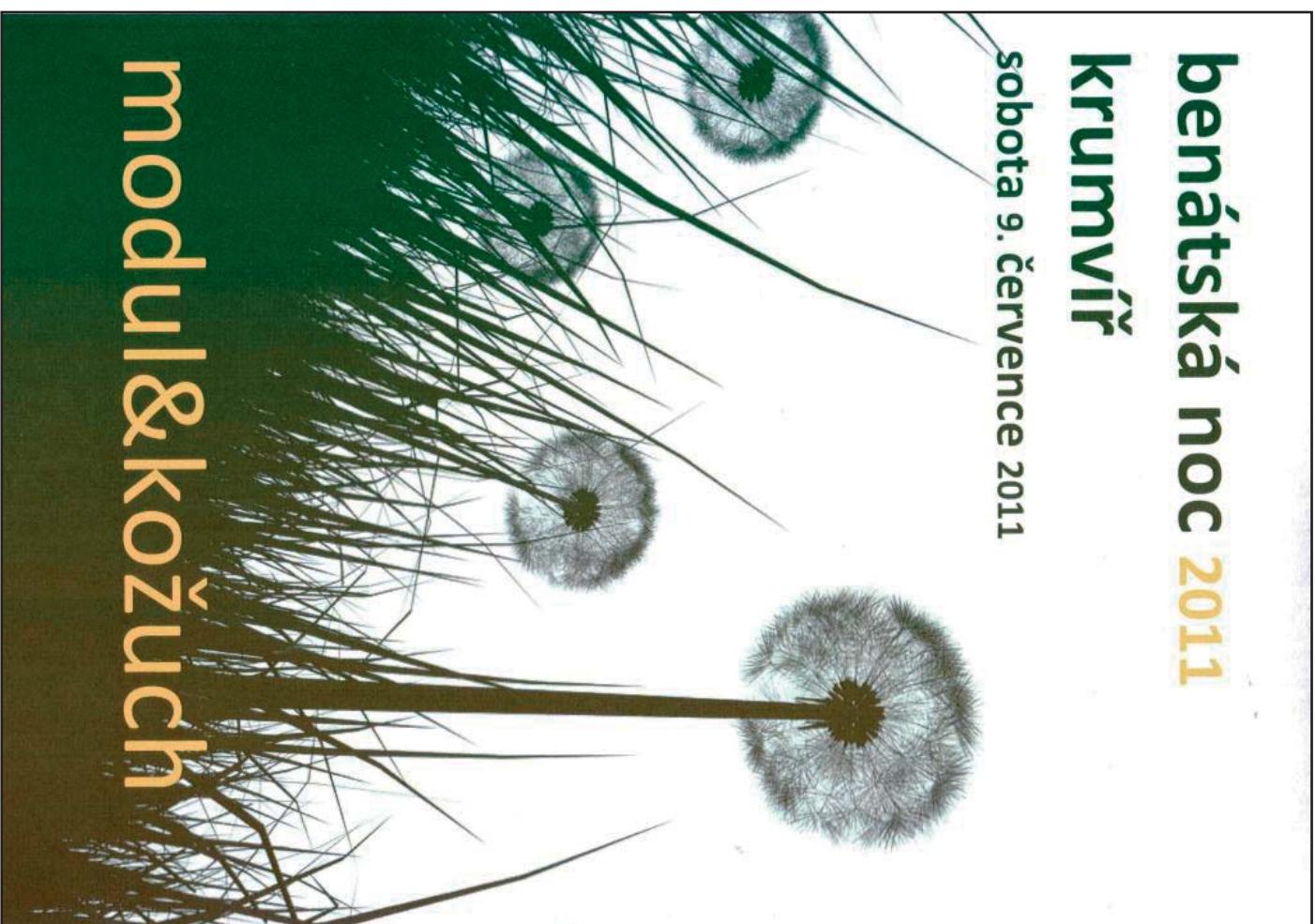
15.-16.7.2011 Morkůvky
www.mojadedina.com

benátská noc 2011

krumvř

sobota 9. července 2011

modul&kožuch

za období 1.12.2010 – 31.5.2011

PŘIHLÁŠENÍ

Mirabela Balaci	č.p. 291
Cristian Balaci	č.p. 291
Mohamed Vágner	č.p. 316
Souleymane Šimon Vágner	č.p. 316
Renata Šancová	č.p. 436
Valerie Válková	č.p. 436
Zdeňka Šmídová	č.p. 265
Ludmila Zábranská	č.p. 265
Světlana Zábranská	č.p. 265
Ondřej Maláč	č.p. 384
Lada Maláčová	č.p. 384
Ivan Ohnyanyk	č.p. 190
Dana Štulrajterová	č.p. 293

ODHLÁŠENÍ

Zdeněk Křenek	č.p. 265
Jindřich Dostál	č.p. 284
Světlana Slancová	č.p. 384
Daniel Pichler	č.p. 423
Filip Pichler	č.p. 423
Stanislav Pichler	č.p. 423
Eva Pichlerová	č.p. 423

ÚMRTÍ

Jana Šefčíková	č.p. 260
Vlasta Foretníková	č.p. 15
Sylva Cabuková	č.p. 68
Karel Šefčík	č.p. 260
Josef Mokry	č.p. 244

NAROZENÍ

Markéta Rýzlerová	č.p. 217
Tomáš Komosný	č.p. 83
Vladimír Šimeček	č.p. 74
Jakub Škrabko	č.p. 53
Vendula Hrnčířová	č.p. 399
Tobias Velecký	č.p. 184
Vojtěch Zich	č.p. 417

JUBILANTI

Kolouchová Anděla	86 let
Křikava Jindřich	96 let
Gálová Ludmila	92 let
Zlámál František	89 let

VZPOMÍNÁME

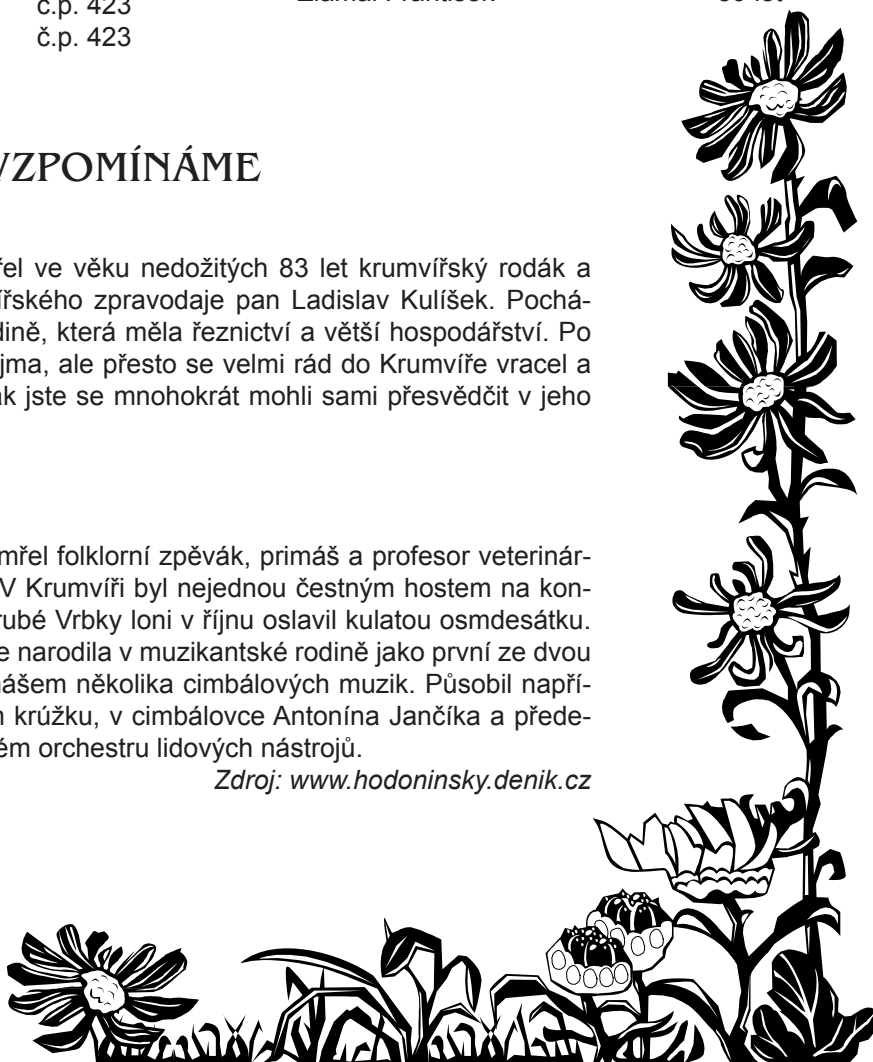
MVDr.Ladislav Kulíšek

V sobotu 16. dubna zemřel ve věku nedožitých 83 let krumvířský rodák a dlouholetý přispívateľ Krumvířského zpravodaje pan Ladislav Kulíšek. Pocházel ze tří dětí a vyrůstal v rodině, která měla řeznictví a větší hospodářství. Po svatbě se odstěhoval do Znojma, ale přesto se velmi rád do Krumvíře vracel a rád na něj také vzpomínal, jak jste se mnohokrát mohli sami přesvědčit v jeho článcích.

Lubomír Holý

V lednu letošního roku zemřel folklorní zpěvák, primáš a profesor veterinárního lékařství Lubomír Holý. V Krumvíři byl nejednou čestným hostem na koncertě CM Vonica. Rodák z Hrubé Vrbky loni v říjnu oslavil kulatou osmdesátku. Hornácká pěvecká legenda se narodila v muzikantské rodině jako první ze dvou synů. Holý byl postupně primášem několika cimbálových muzik. Působil například v brněnském Slováckém krúžku, v cimbálovce Antonína Jančíka a především v Brněnském rozhlasovém orchestru lidových nástrojů.

Zdroj: www.hodoninsky.denik.cz

Fotografie z Kraje beze stínu:
Ondřej Němeček, Kristýna Vlasáková,
Anna Straková

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Neprošlo jazykovou úpravou. Příspěvky do Krumvířského zpravodaje zasílejte na e-mail krumvirskyzpravodaj@seznam.cz nebo vhodte do schránky na OÚ Krumvíř.

Uzávěrka příštího čísla 15. 9. 2011.

Vydavatel: Obec Krumvíř, redakce: Obecní úřad Krumvíř, šéfredaktor: Kristýna Vlasáková, členové RR:

Božena Svobodová, Veronika Procházková

Místo vydání: Obecní úřad Krumvíř, četnost: Občasník – Reg. znak:

MK ČR E 11712, Číslo 2/2011 - vyšlo 1. 7. 2010 .

Grafická úprava a tisk: Vydavatelství Petr Brázda, Břeclav (tel.: 518 367 450, 608 709 602, e-mail: 518367450@iol.cz)